பரிபூரணானந்த
போதம்
1897

உ

ஓம் தத்ஸத்பிரம்மணே நம:.

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

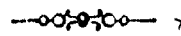
தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமாரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷியவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி

1897.

ஓம்.

குஹப்பிரம்மணே

முகவுரை

அநாதிமுத்த சித்துருவாகியபதி, அநாதிபெத்த சித்துருவாகிய பசுக்களிடத்துக் கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கட்குப் பாஷியமாக விளங்குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமான சிவஞானபோதமாதி மெய்கண்டசாத்திரங்களானவை இலக்கிய விலக்கணங்க ணன்குதேர்ந்த வித்துவான்களுக்கும் எளிதாக விளங்க விரிந்துவிடத்தலின் அவ்வரிய சாத்திரங்களின் உண்மைகளை எளிதிற்றேர, திருவிராமேச்சுரத்தினையடுத்த பாம்பனிலெழுந்தருளியிருக்குங் குமரகுருதாச ரெனுஞ் சிவானுபூதிமானொருவர் சோபானக்கிரமமாக விந்நூலிற் சற்சீட னொருவன்றன் வினாக்களுக்குச் சற்குரு விடையளிக்கும் விதமாக, வஸ்துநிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராகரணம், கன்மத்திரயவாசனைக [illegible]வாதத்து முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிலக்கத்தினைக் கரதலாமலகம்போற்காட்டி, இடையிடையே முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூர்வபட்சஞ் செய்து, துறவறவிளக்கத்தினைப் பற்பலவுபாயங்களாற்கூறிப் பரிபூரணாநந்தபோதமெனப் பெயர்சூட்டினார்.

இச்சாத்திரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தின் மிகவுலோகோபகாரமாயிருக்குமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொள்ள அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணைந்து இதனைமுதலில் மூலரூபமாகவுங் கருண்மொழிகட் குளாயசாராதியுடனும் வெளிப்படுத்தினேன். சீக்கிரத்தில் விரிவுரையுடன் வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுண்டு.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவாளிடத்து செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வால்யூபேயபில் போஸ்டிலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலிபிரத்தியேகம்.

			ரூ அ. பை
க.	பரிபூரணானந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
உ.	தகராலயரகசியம் ஷை	க-க்கு	0—2—0
௩.	கந்தர் ஒலியலந்தாதியுங் குசப்பிரம வருட்பந்தம் ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளை சென்னை, சீரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி உ௮-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கொ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குச்சிலி கந்தசாமிகோயிற் கொடிக்கடுத்த ஷை யார் புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

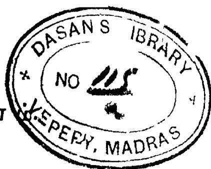
௪.	சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம் ரு-படங்களுடன் புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
ரு	ஷை-உ-ரு-வது வியாசங்கள் அடங்கிய து புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
௬.	சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால்	அணா-1-முதல் 6-வரைக்கும்	
எ.	இராமசேதுமான்மியம் ஷை வசனம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
அ.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத்தில் ககக-பாட்டுமட்டும் ஷை	க-க்கு	0—2—0
௯	திருத்தொடையல் ரு0-செய்யுள் ஷை	க-க்கு	0—0—9
க0.	சண்முகசகஸ்திரநாமம் தமிழ் ஷை	க-க்கு	0—3—0
கக.	அகராதிஷண்முகக்கவசம் ரு0- ஷை-	க-க்கு	0—0—9
கஉ-	பரபரிபூரணபஞ்சாமிர்தவண்ணம் ஷை	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பபிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

இஃது

மஹாவித்வான்-புரசை

அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும்,

சென்னைத்தொண்டைமண்டலங் கலவிச்சாலைத்

தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய

திருமழிசை- வீரசிம்மாசனமடம்

ஸ்ரீமத் - சாந்தலிங்கஸ்வாமிகளாதீனம்

வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்களியற்றிய

ஏகத்தாளொத்துகையாசிரியப்பா.

பொன்னியற் சரோருக மன்னிய நான்முகப்
பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்
தோவறு வளஞ்சா லாவலந் தீவி
னென்பான் கண்டத் தின்பா னுயரிய
பொற்பமா சிமய வெற்பெனு மேருவின்
றக்கணத் தணவுறு மக்க ளுயிர்க்கே
யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல் லுணவு
மாயுளு மொருசேற் றியுற் றவரவ
ராற்றுறு மிருவினைக் கேற்றவா றிலகிய
புண்ணிய புடவியென் றெண்ணிவா னவரென
வரதமும் விழைதரு பரதகண் டத்திலுள
திருந்தியா னந்த வதுவாம் புலிவட

மூவ்கை யணுக்கட காவலி னருளவான
சகளத் திருவாயது திகழுற றிலங்கும்
பொற்றளி யேழிரண் டுறறவெள ணிததிலங
திரைக்கையின முகநது கரைகக்ணிற கொழிக்கும்
வையைப பெருநதி யுயயப பூநத
சென்மதி கடநத நீணமதிற பாண்டி
நனனாட டின்க ணெநநாட் டீவரு.
மாவலிற பராவ மேவிய தேவைப
புரமெனு மிராமேச சுரநகாக் கணித்தாயச
சொனமாள புறுபாம் பன்மா நகரிற
சிறையசி புகள நறைவிரி வெணடா
மரை மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
யந்துற டவிதத செநதமிழக் கவிஞன
அனபரு ளீகை யினபுறு மொழுகக
மின்னனு வருவமென றுன்னுவோா காண
வுருவுற றமைநதென வருசற குணவான
மனனு ணிழ லநால வருக்கும்
முப்பொ ருட்டிறத தைபபக ரிருவிரற
கொண்டறி வுறுததுமின்னடைச சடைமுடி
பிறையவாக கநாண மறைமுதற் பொருளாம்
பிரணவாாத தம்புகல சரவணுற பவனருட்
பெறறவ னிருதாட் குறறமெய் யன்பன்
புதநியே முதலாங் தததுவா திகளை
வததுவெள றுள்ணி யவத்தைபி னுறுவோா

நித்தியா னந்த வத்து வின்விவே
கத்துவம் பெறவொரு காட்டெடின் நின்றோன்
காயடை யருந்தியைந் தீயிடை வதிந்துப்
பறபல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப
பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன
மறறும பெரும்புகழ முறறுற வமைந்தே
மருவிய குமர குருபர தாசன
நிகமா கமஙகள புகன்முப பொருளி
னுணமை யனைத்தும வன்மையி னுணாந்த
தன்னனு பவமிம டனனுயி ரடைவா
ஞான மனபரி பூரண னந்த
போதசாத திரமீன் றோதுற வதனை
வானளாஞ சோலைத தேனிறா லினைபபினைந்க
கூனவொள வெளவாட டானுடைத திடவீழ
புதுமது வருந்திக் கருமெனச சஙகினங
கண்ணுறுங கமலத தண்பணை நிலவி
வன்மைப பலவுறு மணரணிப பாகை
செஙகுவ ளைத்தா தஙகிய மாாபன
கஙகைமா நதிகுலோத துஙகமா லெனவே
யிபபாா புகழுறு மபபா துரைவே
ளொன்று யிரமா நின்றீன் டிலக
மெச்சியே கவிவலோ ருச்சியிற கொளளா
விசசையி னுவந்தே யசசிட் டளித்தன
னதத்கு மெய்யாநா விததனா யதனில
வாழி வாழி வாழிவா ழியவே.

இஃது
திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்
சிதம்பரம இராமலிங்கசுவாமிகள் மருகரும்,
சமரசவேதசன்மார்க்கசங்கத்து வித்துவான்களுள் ஒருவரும்,
சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

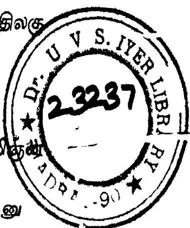
பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர ஞானத போதநூற
பெயருனை குறிக்கினென்றுங
குறைவிலபொருள காட்டுமொருபரிசொலுப சாக்கமே
கொண்டபூ ரணம்யாதெனி
னருளபக்க மானந் மின்பமே யதனபினுறு
மபபோத மறிவதாகு
மவ்விருசொல விட்டும் விடாதோங கிலககணை
யுறும்பொருள விளக்கமாம்ற
றெருளோங்கு மபபொருளி னுண்மைகண் டேகிதந
திகழுண்மை யறிவின்பமே [ற
திண்மையப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ
பொருளின்ப நிவபமுறுநற
பருமணி யெனததிகழுங குமரகுரு தாசநற
பரமகுரு வைதிகர்சிற
பரிபூர ஞானத போதநூ றன்னையே
பாடினு ருலகுய்யவே.

இஃது
மஹாவித்வான்
காஞ்சீபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பத்தர்க டுதிக்குநற சேதுவைச் சார்ந்திலகு
பாம்பன்மா நகருண் மேவும்
வித்தகத் துரியநிலை கண்டுபர மானந்த
வியனமிர் துண்டறிவு ருவமாஞ்
சித்தியுறு குமரகுரு பரதாச மெய்யறிஞன்
செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்
முத்திவிளை பரிபூர ணாநந்த போதமெனு
முறைபுகழச் சொல்வ ரெவரோ.

இஃது
இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி
தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,
வாயிலார்நாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய
அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
இரட்டையறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிசம்பாசம் பசுபதியென் றெனவுள்ளி ஞானநா
னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
நேரி லெவரு
வுசிதமுறும் பத்தியத்திற பரிபூர ணாந்த
முவப்பாச் சொறரு
னுயர்சிததாங் தப்பனுவல களுக்கிநுகோர் சோபான
வுறவி யென்னத்
தசரதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
சாப நீதத
தனித்தேவை யம்பதியின் ஞாயகருள பாம்பனகா
தக்க வைபபாய்க
நாலங்கிலை ற யப்பாவு பிள்ளையென வவவூரர்
குலவி வாழ்த்துங்
குண சநுணிநே ரறிவுடையோன்குமரகுரு பரதாசக்
கோமான் ருனே.

இஃ து
சென்னைபுரா நகர்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா
சூளை - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருததம்.

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குங
கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங
குமரகுரு பரதாச குரு மா௦திங

தஙகுபரி பூரணா நந்த போதச்
சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப
புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
புலவரொனும் பெயாக்குறுதி புனைந்திட் டாரால்.

இஃது
ஷடாந்த சமரசசுத்த
சனமார்க்கசஙகவித்வான்களுளொருவராகிய
வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை
ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

எண்சீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

நாணமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
நன்குணாநது ஞாலததோர் மோக்க மெய்த
மேனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
விளம்புமுறை சுவானுபவ விளைவி னோடே
கான்மலியும் பொழிறசேது வின்பா லோர்சார்
கவின்பாம்ப னகரிலருந கருணை யாளன்
வான்மலிசீர்ப் பரிபூரணா நந்த போதம்
வழங்கிமிகு புகழுறநீன் டிலங்கி னனல்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

உ

ஓம் சரவணபவாயநம:

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தந்திரமு
மேரேறு நூல்பலவு மேசறவே—நாரோர்
ணொர்ந்தா ருளத்திலில கோங்கார தேவின்
றணந்தா ளிணைநினைவாஞ் சார்ந்து (க)

கலிவிருத்தம

சத்தே னச்சொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தே னச்சொலுந் தேவி யிடத்தினும
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காந்த
வத்து வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம. (உ)

துஹப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொணு மூகமாய
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மிளிர
பொன்றி டாக்குகப் பிர்மக்கைப் போற்றுவாம். (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றநகடிந்து
சாம மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யுறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேருச
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யோமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத துளவைப்பாம். (௪)

மரணஞ சனனங் குறுகாநன்
மதிசே ராக்கம் பெறுவானாயப்
பொருணன் கார்ந்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யருட் கடலா
மருண கிரியா னகத்தமர்ந்த
வகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம். (௫)

பரமகுருவணக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி ரண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணரக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
யுன்றருளி யின்றெனையு மாண்டுளானைய்

மைந்தரிரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
பரமவடி விலங்கிடவே யம்பி கைக்கு
மைந்தனெனுங் குமரகுரு வெனது நீர்த்தன்
மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுற்றேன். (சு)

நூலருளியகாரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத் தானே யிரும்பஞ்ச தானை யென்று
ஏக்கிய நினைவைப் போல ஞானநூ லோதித் தேயாநத [மன்
பொக்காகளபுகறுங் கூறுறைக கணித்துநான் பொருக்கா திங
றிக்கெலாஞ் சுடர விந்தத் திருமுறை விளம்பா நின்றேன் (எ)

நூற்பொருள்.

முந்திய நூல்க ளென்று மொழிபரு மறைக்கும் யாணர்த்
தந்திரந் தனக்கு முள்ள சமரசப் பொருளைக் கூறி
யுந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்க மெல்லாஞ்
சுந்தர மாக விந்தத் துகளிலா லிளக்கா நிற்கும். (அ)

நூற்பயன்.

அங்கிவை யணுகி னூர்க்குக் குளிருமா வம்பன் மாறிக்
கங்குலிற செனறரு ருக்குக் கதிரவன் றேறறத் தாலே
பங்கமூ மருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
மங்கிடா மதியாற் றேர்வுர் மனமய நீர்ந்துய் வாரே. (கூ)

நூற்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ
லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுண் மெடுத்த சாரஞ்
சொலுமுறை பொலிந்து சிறபச் சுருக்கமாய்ச் சொறற தாலே
மலர்மடற் கைதை யாகா வகுளமென் ருரு மிந்நூல. (௧0)

நூற்பெயரும் நூற்கதிகாரியும்.

ஷை வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
திகளாதி முறைகளோரற
கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலை
யெய்தமுயல வார்த்ததுவப்
போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லீதுபரி
பூரணா நந்தபோதப்
பேர்பெறற தாகுமிது பெத்தருட் டிவிரம்
பெருகறி வுளர்க்காகுமே. (௧௧)

அவையடக்கம்.

ஷை வேறு.

இந்நூலுக் கறிவிலிக ளேசுவாக்க வொல்வாதுள்
ளீடு ளோராய்ப்
பன்னூலுந் தேர்றிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
பாலர் தாமுந்

தங்கையெ தந்தைமுன்னர் வழுவுடைய குதலைமொழி
சாற்றுஞ் செவ்வி
யின்னோறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
மிதையுங் கொள்வார். (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேறறடக்கை வேந்தரொலாங்
தன்னடியைத் தாழ்ந்து போறற
வமரர்தவா வாழ்ந்தெடுபபப பெருஞசீர்த்திப்
பெருந்தகையா யமர்கா குதசன்
மமதையிலா ரகம்போல வனைநத திருச்
சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
குமரகுரு தாசனிதைக் குயிறறினன்
குமரகுரு தகவான் மன்றே. (கங)

பாயிரம முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கம்.

சற்சீடன் வினவுக்குச் சற்குருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த மகிதலத்தின் மனுக்க ளுள்ளே
  சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னை நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல
  கல்வியொடு தவப்பேறு முதிர்ந்து பின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் காண்டெம்
  மையமொழி லண்டநிரை களையு மூத்தை
யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தே ரோவ
  ருணைத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூறும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு
  முடம்பினுக்கு ளோருயிரோ யிருத்தன் மான
மட்பொலிவி னணிறுவு முலகுக் கெல்லா
  மகத்தாய பரம்பொருளொன் றுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கார
  நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞான
  ககனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கறுதி யென்று
மீசனென்றும் பரமபதி யென்றும் மியாருஞ
செபபரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந
தேவனென்றும் பரமசிவ மென்று மொன்றை
யொப்பிடற்கொ ணுதபர் தெய்வ மென்று
மூணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
விப்பிராக ளகததிலொளிர் சுப்ர மண்ய
மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிற்கும் (௩)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பே ரிருததல் போன்றவ
வொருபொருட கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண் உ
வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
மார்ததாண்ட னுழியொளிபோ லருளொன றுண்டு
பிரிதலிலா வவவருளுக் கபினே யென்றும்
பிறங்குசிவ சததியென்று ஞான மென்றுங
கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
கழறும்வகை தனையுமென் மகனே யோர்தி. (௪)

அப்பொருளை யகண்டமென நுவலுங் காலே
யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்ஙன்
செபபிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
செனிக்குமது திருமா றுமைக்கக் கேட்டி
துப்புடைய வக்கினிபோ லான்மா வாண்டுச்
சூடுபோற சிவந்தேசு போலுமாயை

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் கூடா யுள்ள
துளும்புறமும் பிரிவற்லே செறியா நிற்கும். (ரு)

அக்கினியாந் தேசாகக கணிக்கி லந்த
வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாறே யென்று
* தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாலே
சக்கதனுக் கெட்டினவை களினு நீக்கந்
தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சூ டின்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திருத
வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே. (சு)

பதிபசுபாசங்கட்கு வேதாகமாந்த வொப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
மகண்டமென வமையாது சகள மான
வுருவனைததுங் கண்டமென வமைந்த திண்ண
முறைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லனுதி யென்றீண்
டியம்புவது சாதமென வுணர லாமால். (எ)

கயிறதனி லரவுதான் றோன்றல் போலக்
கனபிரம மதின்மூன்று மிம் பொய்யென் றூதுங்

* ஆசெதனைத்.

கயிறுன பிரமமது வுள்ள போழ்தே
காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச
நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்
நேர்மைநவின் மறைமீறும் பதியு மாசா
றுயிரோடு பாசமு மனுதி யென்றே
யுணர்த்தாக மத்திறு மொன்றே யன்றே. (அ)

ஆன்மாவுக் கஞ்ஞான மனுதி யென்று
மதுதானே யவித்தையென்று மாயை யென்றும்
நான்மறையின் முடிவுரைப்ப தானு நன்கார்
ஞானநவி லாகமங்க ளுயிர்க்க மூக்காய்த்
தான்புகலு மலமதுதா னனுதி யென்றும்
தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்
பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்
பாசமென்றுஞ் சொலலானு மிரண்டு மொன்றே. (கூ)

சொற்றவிந்த மாயையையென் றிரண்டு மூன்றுய்ச
சொலினும் விகற்பின்றிக் * கருத்தொன் றேயாம்
பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்
பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்த
முற்றுறுஙன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி
முன்னுவலற் கொழ்வாது நுவல்வ தெற்றே

* கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம, தாமதம், சாத்து விகமென்ற முக்குணங்களையுங் குணமென்றே ஒன்ருய்க் குறிப் பதுபோல அம்மூன்றுக்கும் மூலிதமாயைகளுண்டு. அவையொன றெனற்கு மொவ்வுமென்றதைப் பொருட்படுத்துக

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்மைவைத் தறைந்த தன்றே. (க0)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற் சூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுக் கோவவு
நினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளளப்பி லாமற
செறிதலினா லவறறுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு
நெறியாகத் தூலக்கியருள புரிதி மைன்றே. (கக)

புருடவுடற காதார மாக, வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங காணும் போல
வு'நமருவு முயிர்கடொறு முள்ளுக் குளளே
யுளபிரமந் தனையசத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள வஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமான்மாவென்
றருமுறைகள செரலுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யனையத தேரோ. (க௨)

சச்சிதா நந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசுழுத்தி களுக்கு நேரோ
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வாய சீவான்மா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னூ
னிகழ்த்துவதை யின்டைதிர்த்த சீவு ஞேடே

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
றுனறவைகட் கருததமிட்டுக் கொள்ளொ ணாதே. (௧௩)

முனருரைத்த வகையினிரு டெளியென் றூய
மூன்றும்விற் கிடைதோன்ற லறறுண் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் களுமெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெளி யிடனிங் கிலலை
யெனையெனனி லனலாதி மூன்று மடடி
லெடுததபிர மாணத்தை யனுதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமானுங் கொளலே ஞாயம். (௧௪)

கட்டையிலே களவனென்று சொன்னைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ லாமங் கோதற
கொட்டாது பிறவுமதற காதிக கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்றி நீர்வாயு காட்டத் தின்ளுஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந
திட்டமுடன் மேற்சொறற தேசுந் தியுஞ்
சேர்ந்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (௧௫)

மூர்த்திபேதநிசாதனம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஐப வெசதனிறை யேசொன வாறுய மல
தெய்வ மானதுரு விலதெனிற் பறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரென்பதென் விளக்குதி யென்னப்
பையி லங்குமகன் வினவின னாரியன் பன்னும். (௧௬)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொளு வாறோ
ரைங்கி ருத்தியமுஞ் செயப்படு மதிறமிர மாதி
யைங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வங்க மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (௧௭)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தையு மஞ்சா
மஞ்சு பூதிபமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசுரன் றன்வினை யறிதி. (௧௮)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீடில்
வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுணு வென்றிரு மூர்த்தி
யின்றி ரம்பரவி யொன்றனே யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ ழுந்தமுறை பறபல வாயதெற றென்றான். (௧௯)

அந்த நுட்பமதை யிங்ஙனங் கேட்டியென் றுசா
னிநதை யின்றிநுவல் கினறன னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் றென்னவு மறைவார். (உ0)

ஆதி யந்தமேடு வற்றறி வாம்பரப் பிரம
மீதென் றோதிடுவ ரிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலெ வடிவமி லாதது பொருளே. (உ௧)

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர் கட்குரைத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட் டிலல துண்மையி லின்றெனன் மரபே. (உஉ)

சைவ வைணவ மிரண்டினுஞ் சகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாமிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (உங)

மூர்த்தி பேதங்களி லொன்றனுக் கொன்றதி மூரணாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழுத்தச்
* சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றுர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்பவுள மூர்த்திலைப் புந்திசெய் வாரால். (உச)

சீவர் கட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேவி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந தீறி
§ லோவி லொன்றுகள மொரிங்கிய வந்தர முறழ்நது
மர்வி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (உரு)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மிற்றெனவு ளறிவதி லாகலி னுசா
னுருவ மாயிலக வுண்டந்த வொழுங்கினை யீசன்
மருவுந் தண்ணளியி னுலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (உசு)

---

* ஆசேதனை.
§ ஓவில்=ஒழிவில்.

சைவத் தச்சுநீனை யுயிரொனச் சாறறிஞந தாவின்
மெயவத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியீ தெனறுந
தொயயற் றாயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொலலாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடடவும் பொருநதும். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச ஞர்த்த ஞர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை பேவு ஞான வான்க ளோடு யனபரு
மும்பர் வாழத்த வுள்ள தென்று ணர்ததலானு ணாந துளோா
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத மிலலேயே. ()

பன்னி றப்ப சுக்க ளிற்க றந்த பாலினை பான்மையை
யன்ன மூர்ததி பேதந தான னாத முளள தென்னினும்
வின்ன மறற வுண்மை யால்வி கறப மன்றெ னததெளிந
தென்னே யாளு மீசசு ரன்ப தநதை நாடு வார்நலோர். (உகூ)

* முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டந்த மோனவாழ்
வைப்பற றெண்மை யாப்த ரிம்ம தசச மூக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த வானேயிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேனி லாவுவார். (௩0)

தொங்கு நன்னர் மூலேயி னுன்னணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக நூல்க ளாயினு
மங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றஞ ஞான மேப டைப்புபால். (௩க)

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் நாதபரியந்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளார்க்கு நன்னரும்
வுலவி டூதனை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வாாதங கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான நூலி சைக்குமால. (௩௨)

நீரி லாது சநது னாத்து நீள்க ரஙக ளேவாற
றேரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாது ருந்து தேவாவா
மூரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த நிட்டை செய்குதி. (௩௩)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லை யென்ப துண்மை யென்ன நூறகள் பன்னுமான்
மாதா புத்தி யெய்ப்ப வேம தஙகள் பேசி வாயுறழ்
வோது வாரவ லூக வாழ்வு ருமொன் ரேுதி ஞனிறை. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்திய நிரூபணம்.

இந்த வாற திர்த்த தெலலா மேசி லாத சீட ஞோர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சுத்தி வுஸ்துவுக்
கெநத வூழு மின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்ததியஞ
சொந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன். ()

பூாறு சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்போ
லானி யில்சி வுத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெலா
மூன மின்றி யாமு ளேயு னாத்த வைங்கி ருத்திய
மேனெ னக்க டாவு வார்க்கி யாமு ரைப்ப தென்னை யேல். ()

ஊக மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ ஞானே யேய்ப்ப வாத்து மாக்க ளட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவவி ரண்டையும்
பாக மாக வூகஞ் செய்து பார்த்த ஞாயம் பண்ணுவேம். (௩௭)

சீவர் கட்கி தாகி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ னிப்ப தாலஃ தொவ்விடாச்
சீவர் கட்க மூக்கொ ழிக்கத தேவ னுக்கு மித்துணைத
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன லுஞ்ச னிக்குமே. ()

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா
லுனரூ மத்தை மேல தென்று ளைக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற ளுதி யாம லதனை யுள்ளதா
வினைய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேறகுமால். (௩௯)

ஏசு டைப்ப சுக்க ளுக்க வாவி யற்கை யாதமெருட்
டீச ளுசை வழியி லோட டத்தி யந்த வெட்டினை [போ
நாசஞ் செய்த லேணத்தல் செம்மை நல்ல செம்பொ னுககல
லாசி லாவ ருட்ட யாவெண் ருமெ் னற்கு மொவ்வுமே. (௪0)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்சு தந்த்ர மாகச் சேரலா
னீத னுனை னீச னங்கி தானங் கண்டு பிரோசித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வார்தை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ()

துன்பு சேர்மி றப்புக் காய வினையி ரண்டுந் தொல்லையென்
றன்பு நித்து வீடு கூட வுன்னு ஞான்றவ் வாண்டவுன்

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத றகக தாகு மதுவரை
நன்குங கீழும் போககு வான டதது மாதி யென்னலாம். ()

கலிவிருத்தம்.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லோநதிற சிட்டிபென் றுவது மாயையின
பந்திய பிறகிடந தோவும் பசுககளைப
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (சங)

ஆக்கை யாறறொழிற பட்டுணாந துய்யுமா
றுக்க னைததையு மன்புசெய் தஙகஙகு
காஙகுங கன்மாந தனைத்திதி யெனறரன்
வாகக தாந்தநதி ரஙகள் வழுததுமே. (சச)

காபபி னைக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிககுள வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி னிறினைப பாலும் பொருடடருந
துப்பொ ருந்துந துடைதத னடககுமே. (சரு)

எனதெ ணக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கர்நதிடு வானதில் வேண்டுவ
நினைவு கூரற களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யோதினை யென்று விளம்பலே. (சசா)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞான்றிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

---

* இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சததிநிபாத மெனன ப்படும். அப்பரிபாகம்=மந்தம, மநததரம், தீவிரம தீவிரதரம் என நான்குவகைத்தாம். அவை: முறையே வாழைத்தண்டு,பச்சைவிறகு, பட்டவிறகு, பஞ்சு இவைகளிற் சோக்தார்க்கொல்லி பற்றுவது போலாம்

றென்று மாமல மைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ ணாத தனுக்ரக மாமரோ. (சஎ)

ஆறறு லாரவ வனுக்ரக நல்கரு
டேற்ற மாமதித * தீக்கையிற சீடனுள்
ளூறற் மேவு முளததினு மாரிய
னேறற மெய்யினு மாகின் றிழைக்குமால. (சஅ)

இநத வைந்து மியங்குயிர் கட்கெலாம்
பந்த முததி யிரண்டினும் பையுளின
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த வெஞ்சுழி யுன்னருண் மைந்தனே. (சகூ)

ஆன்ற வாரிய னவ்வருண் மேனியாத
தோன்ற லாலவன் றெலசிவ மேயெனு
லூன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
ருன்ற யாவுடை யையனென் பானரோ. (ரு0)

உயிர்க ளைக்கதி சேர்க்க வுஞற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னனை
முயிரொ லாங்கதி யுற்றபி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால், (ருக)

ஒத்து ரைத்த வணங்குணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு நிற்பன

*தீக்கையென்பது:—வடமொழியில் தீக்ஷையென்றும். தீ—ஞானத்தைக்கொடுப்பது, க்ஷை—மலத்தைக் கெடுப்பது என்று பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞத்தி கூற்ற கொணுந்தெந்த ஞான்றுமே. (௫௨)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றேர்நெறிக்
கணனு ளானா னைடிப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச கிருத்திய நித்தமென்
றெண்ண லா*முயிரகு கூத்துமிஃ தேயரோ. (௫௩)

சீவ ரித்துணை யென்றநந்த தெய்வத்திற
காவ தோரற கடங்காவோ வென்னையே
லோவி றெய்வந்தன் மாண்வரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுந்தொகை செய்யுமால். (௫௪)

பஞ்சபாசவிவரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்ற
வேர்தலுஞ் சிடன் றீர்த்த ணெளிர்முகக் கமல் நோக்கி
யெதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
றுதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவுள மென்றான். ( )

அங்கண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்ஙனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன வுவமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாற்றஞ்செந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந்தொல்லுயிர் மாட்டுண்டன்றே.

---

*இக்கூத்தையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்த்தனமென்பது. இதுவே அவனையாமலனுவனையா தென்பதும. அணுவென்பது உயிர். கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இந்நூலாசிரியரருளிய தகராலயரகசியத்திற் றெள்ளிதாயறியலாம்,

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங் களங்க நீங்கிப்
புவிபுகழ் பொன்னு மாமேற் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெல்லாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற நிருப்ப னன்றே. (௫எ)

தண்டுலத் தனுதி யாகத் தவிடுமி முளையுண் டேனும
விண்டிடுந் துவைக்குங் காலவ் விதமல மனாதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வீயுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டிகை யேத்தற காநல விகலரு ளாளர் சான்றால. ()

மலமகன் றறிஞ ராகி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமிசை யுலப்பு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ
சொலுமிந்த வுவமை யாவுந் துகளற்ற வுவமை யெனவு
விலகியு வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (௫௯)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சோக்கை யியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவ திருந்தே றாதே. (௬0)

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி னூற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மான தந்த காரமா யறிவா லன்றிக்
கீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காரெணு விதமாய்ச சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
யாணவப பெயருக் கேறப வணுக்களா யணுவா யாக்கும். ()

இம்மலஞ சீவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்ட
மம்மாசேர் மூலத தூக்க மூர்ச்சையுஞ் சான்று மாசா
ரெம்மலங களுககு மேலா யிருக்குமிம் மலத்தை நீததார்
மும்மல வணுக்க ளாகா முத்தராயப பரமா யாவார். (சுங)

கேவல மிதுவே யாகுங ளிரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுறு தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மாதக்
கேவலங தானே யலலாங கிளககிய சகல மெலலா
மாவியா முயிர்கட் கெலலா மறைநதவி ரண்டு முண்டால. ()

வேதததி னுணுக்கந் தேரா மிளிருயிர்க் காண வந்தா
னேதெனக கடாவு வாரஃ திணையனா யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ ழுத மூடு
மாதிரி யெனிறறன னுககுண் மறுதியேன் மருளேன் மன்னோ.

முகிலுழி மறைநத வென்றாழ் மூதொளி யிருது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகன்மிசைசை சூழ்நதா லுநதான் றுலஙகிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொனறு மிலலா தூலத் தனிமல மிருத்த நிண்ணம். ()

சுழுத்தியி லிருநதோ ணந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கெனறு மறிவுண் டென்னும்
வழக்கினைக் கணிததிண் டாய்ந்த வகையினைத் தெளிநி யாண்டெச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்துந் தொலேவின்றி யுளதா லொக்கும்.

அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மயலுறு சுழுத்தி யெய்ப்ப மதித்தொரு காறு கூறற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச சிக்குந்
துயிலுணர் சுழுத்தி யூகஞ் சுயம்பெனச்சொலறகொவ வாதே.

ஆற்றுமந் தனக்கொரு ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாறறிய மூர்ச்சை வேலை தனினுமஃ திருத்தல வேண்டுந
தேறறிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்மை யாறபொய
வேறறுமை காட்டஞ் ஞான மிகைமல மிருததன மெய்யே.

மிச்சையா முயிர்க்கொஞ் ஞான்று மிளிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய நொடிதநே மன்றந நிசபரம் பொருளைத தானே
சொச்சமா மான்மா வாகச் சொறறினே மதறகொஞ் ஞான்றுங
கொச்சையி லறிவுண் டென்னுங் குறிபபையு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில்வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்
கண்ட மென்றறைதற கொவ்விடாத்
துப்பி லங்குமது துருசு ட்டம்புள்வர
ஞாய மின்றறிவு சோர்வது
மொப்பு ருதிவை யுயிர்க்க தற்கிலென
வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு
மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டததுள
திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ. (எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளள
வகண்ட மாவதிலைக் கண்டமே

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவூழியக்
கண்ட மறறுளவ கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ
கருதை மூடுபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுரு செலவூழிய
கருதை நூறுசிவ மாகுமே. (எஉ)

அனக மானபர மூர்த்தி கட்குமறி
வாள ருக்குமுட னுளதாற
சொனவ ணம்புலறி வுநகொ ழிப்புமவா
கட்கு முளளதுகொல் சொலலெனு
வினவொ ணுதெனெனின் வெண்ப ளிஙகுருடு
வுளள தீபமென வொளிதலாற
கனக மாமுரு விருநது மின்மையது
காண லானிழலி லாதலால. (எ௩)

சோதி தன்னையிருள சேரு மென்னல்பொருந
தாது போலுயிரைச சுத்தமென்
ரோதி மாழையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்
வாத ஞதியினி லுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலை
ஞெகிழி யானதைய ஞதியா
யேது மின்னிடலி டாது செய்தமுரு
டென்ன மாழையயு மென்னுகில. (எச)

பரிபூரணானந்தபோதம்.

சித்தெ னுஞ்சாத் வத்து வின்புடைய
சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
பெதத மாகவுள தென்னல வின்ணுழிப்
பிறங்கு ஞாயிறிடை மங்குரு
னிதத மாகவுள தென்ப தொக்குமென
நெறியி டந்துசொலு தாரணை
மொதத தாவதிலே மேன்மொர ழிந்தவண
மொதத துளளொரியு முருடுமே. (எரு)

வலிய காட்டமத னதறி லேமுளரி
மலகக் கண்டதனே யததனுண
மெலிவு ருதசிவ யோக நிட்டையில
விளங்கு முண்மையனு பவமுளார்
சொலுவ ராகலி னறுதி பாதமலந
தொலேவி லாதுமுன ருளளதும்
நலிவு ருநிலேயிற பின்ன ரம்மல
நசிபப துஞசாத மைந்தனே. (எசு)

கட்டை யுளவ்சு மறைந்த காலளவுங்
கட்டை யென்றதனைக் கழறலபோற
கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங
கறைய ருதபசு வென்னலாங்
கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
கடடை யின்றிக்கன லென்னல்போற
கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழியொர்
கறையு மற்றபர மென்னலாம். (எஎ)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
வுள்ள சித்தெனவே பன்னைநூல்
பயிற லெறறெனவி லுவிற பந்ததிசை
தனிலு ணர்த்துவுணா வுறுவதுஞ
செயிரின் முதநிதிசை தனினமு துக்குறைவு
திகழ நிறபுதுவு முயிர்களுக
கியலபெ னுநதுணிவி லைவ வாறுசொன
தென்ம னுருணர்வு ளார்களே. (எஅ)

ஆத ரானசக லர்க்கு முய்பிரள
யர்க்கு *ஞானகல ருக்குநல்
லேது வாகிகழுங் கிரியை ஞானமு
திரசை யததனையு மாவரித
தேத மாயவிளையுஞ் சீவ போததது
விரண்ட றக்கலநதனேகமா
யோத னுக்கடொறு நின்று மொன்றென
வுணர்க்க வுளளதிந்த வாணவம. (எகூ)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதெனப்
பேச வுஞ்சுகமு முறுகணும்
புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப
புகற வுங்கடலி னலையெனு
வருவ தாயழிவ தாக வுஞ்சடரம்
வாக்கு னெஞ்சினிரு வினைகளாய்

* ஞானகலர்'—விஞ்ஞானகலர்.

விரிவ தாகவுமி ருப்ப தேகரும
மலமெ னச்சொல்லிடு மெய்யனால். (அ0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதை†சுசி
மாயை யோடசுசி மாயையென
றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்
காய மார்சகலர் பாலி ருக்கு‡மித
ணோடு மேனுவன்ற கன்மமும்
ஆயும் புறகலணில வெளியி ருப்பதென
வறையு மாதிபதி யாகமம். (அக)

மலநசிக்கும்வண மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்
திலதை யேயுளதெனத்தி ருத்திபணு
வித்து நான்மல வியறகையை
யுலவ வேவியிறை தனையு ணதவர்கட்
கிருள தாயுனவர்க் கொளியதாய
நிலவி நிற்பதுதி ரோதை யாமிதை
நிகழ்த்து வார்களரு ளென்றுமே. (அஉ)

இரு ஞானகல ருக்கு முய்பிரள
யர்க்குந் தனுகரண புவனமோ
டாரும் போகமும தாயி ருப்பதுவே
சுத்த மாயைசக லர்க்குவை

† சுசிமாயை.—சுத்தமாயை. ‡ இதனோடு—இத்தமாயாமலத்தோடு.

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையிவண்
செப்பி ரண்டனேய் முறைமையே
வீர மாகநிமிா விநது மோகினியெ
னசசி வாகமும் விளம்புமே. (அரு)

கன்மத்திரியவாசங்கை நிவர்த்தி.

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

இவவா றுரைதத தெலலாநன்
மாண வக்க னிதவாயோர்ந
தெவ்வா தததிற கும்விடைதா
னிசைக்கு மைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிறக வுளோர்கட்கிங
கோது முறழ்வு சேர்தலெவ்வா
றவ்வா றிலலே யெனிலென்போல
வார்க்கீ தோதி லெனேயென்றான். (அச)

கருததிற் கினியோய் நீகுயினற
கருததெ மக்கும் வெளியாயிற்
றருததம் பெண்மனை னொனுநைய
லாடுங் கால மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயந்
தானே வீயும் * போதமெனுத
திருத்தம் யேசிச சோம்புறுவாா
திட்டத் துணிவிங் கொவவாதே. (அரு)

கன்ம முள்ள காலளவக்
கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* போதம.—ஞானபோதம.

கன்ம முனுசெய் யாதிராது
காமுற றேறநு படிதிரிபுற்
றின்மை காணு விறப்பிறப்பா
யின்னு கிமிர வுழல்வார்தங
கன்ம மேன்மே லும்பைஙகூ
ழிடுவா ராறறுங கணககாமால. (அசு)

முன்னைச சஞ்சி தத்தாணி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனனும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுதத போழதவ விச்சஙசியிறு
ரின்னும் வினைகக விளையாமா
காமி யததை யேவிதைததுத
துன்னும் பலனை முன்னெடுதத
சஞசி யின்மேற சொரிவாராவ. (அஎ)

இன்ன வாறு தொலைவின்றி
யெடுததும் புசித்தும் விளைவிததுங
கன்ன லிருக்க வேட்பருகது
வாரபோற செயயுங கரிசொழிக்சற்
குன்னு மாகா மியவினையை
யோம்பா தெடுத்த தெலாமுலவடு
முன்னைச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுவ வுளரோர்வார். (அஅ)

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியமெல்சா

நிலைபபாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீறும் பிராரததம்
பலககா தேநின் றறுதிபெறும
பகாநத துன்மை யெனறகுகமே
னலததா லுய்ந்து சிவமடைநத
ஞான பரர்கள கரிகண்டாய (அகூ)

தேகி யென்பா ளெழிகாலஞ்
சிநதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முண்மை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரததப்
பாவை சுமஙக லியாபுயதற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது நாலு முளவன்றே. (கூ0)

உடம்புள ளளவும் பிராரதத
மொழியா தாத லொட்டதனை
யுடன் கொண் டேயுஞ் சீவனமுத்தா
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுண்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
ரிவ்வி ரண்டு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மணதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனனே. (கூக)

உருவ மனத்தர்க் காம்விடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
மருவ மாகு மாகலினுன்
மருவி மருவா திருக்குமந்த
மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
பருளின் செயலா நிறகுமொன்றே
யத்தன் விளக்கி யருளினனே. (௬௨)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனற்கு
வேதாகமாந்த வொப்பு.

கலிவிருத்தம்.

ஏகதா யீதுபோ லெழிலார் விடைதான்
றாகதா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
மொகந்தா துளவென் றரனா னுவலின்
வெகதே றியவொற ருமையெவ விதமாம். (௬௩)

என்றுள் மதிசேர் மகனன் றடிக
ணன்று யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவெம்
பொன்று வாணிக் கனலைப் பொருவக்
குன்று முடிவைக் குறிசெத் தறுமே. (௬௪)

அத்தீ யிடைகூ டனல்போல் விரவிக்
கத்தா வுமிரு வணுவுங் கறையின்
றெத்தே வருமே தொழுமா றிலகும்
வித்தா ரகயன் மிளர்வீ டிதுவே. (௬௫)

பாசம் பகலோன் முனரோ திமிரம்
நாசம் பெறல்போ னளிவா லருண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
றீசன் றருமின பெனஙின றிடுமே. (௯௬)

இதனு லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் பகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரொன் றரியோன் சொலுவான். (௯௭)

சததோ டசிதத்துந் தருக்கின் பமதுங
கததா வினுக்குண் டெனவே கரிசில
சிததாந் தமுமந் திகழா ரணமு
மொதததோ துவதுண் டெனவே யுணர்வாய. (௯௮)

இம்மூன் றுமொன்று யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலேக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுகவத வைதமே. (௯௯)

சத்தே பதியாகு சதத்தம் பிரியாச
சித்தே பசுவாந் தினவின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமாரு
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம். (௧௦௦)

பதிசத் தெனவெந் நூலும் பயிறும்
மதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா சுவசத் தல்வால். (௧௦௧)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிரொன்
றுறதிப பவனால சொலுமவ வுரையா
லறிவுக் குரியோ னணுவென் றிடலாம். (௧0௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அதனாலி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சித் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழது மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாக வென்னு மறையோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நவிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான். (௧0௩)

மறைபந்த நூல்க ளணுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுகமென்
றறைகின்ற வின்ப மயகோச மென்று
மறியாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்தி யாவு மதுவென்று மோது
மதனாலசித்து மகிழ்வாம். (௧0௪)

சொனசுத்த சச்சி தானந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

முன்லறற வத்து விதங்சச யபதின்
முடிவுக்கு மங்க ளெனவிடும்
பனுமிதது வநது வமுஙினறெ னசசொல்
பதமறற தறகு மொவிடு
மெனதுதத மசசெந ெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை யின்னு மறைவேம். (௧0௫)

ஒன்றெனனின் முத்தி பெறுவானு மினபு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுததி யலல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரணடு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றறீர் மௌன மூடிவென்று மாதி
ரத்தினது சென்னி புகலும். (௧0௬)

சும்மாவி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேயிநத வாயமை யிதுவே
சம்மார நாதன் கலலாலி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுகின்றி னென்ற முடிவு
மிம்மூக வர்த்த மல்லாதி னசப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே. (௧0௭)

நெஞ்சானி னைக்க வாக்கால்வ மூத்த
வொன்ணுவொர் நீர்மை யெனவே

செஞ்சீர்கொ ணூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்
தேரார்வ ழக்கி னுழலவா
ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலலாத ழிநத
வசனத்தை யும்ப * லரிஞய
மஞ்சோ டருநத வுணுமை யன்ன
மதியொன றிரண்டெ னலலயே. (௧௦அ)

முதனூலி ரண்டி லரனூல சஙக
மொழியாத வினப முனுநீ
யதுவானவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு
மறவேரொரு வாநத சுருதி
யதுநான தெனனு முடிபாயி ருக்கு
மதனூலி ரணடு மழியாப
பேதமான சுத்த வனுபூதி தனனிற
பகையாதொ ருங்கு படுமே. (௧௦௯)

நிகமங்க ணூனு ஞுயர்சாம வீறறி
னிகழ்கின்ற தத்து வமசி
பகருஞ்சு ருக்க மதுசோக மஃதும்
நாலேழ தாய பதிநூற்
புகழுநத வாது ளத்தோய்வில் வந்த
புனாதிர் சிவோக மதுவு
முகளந் துறந்த சிவோமென்ப தன்க
ணொருசேர நின்ற துணரார். (௧௧௦)

* அரி:—அரிஇ.

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவித்தி யாகத மான வுயிரப்பினமை
யாக நானென் றெழுந்திறன் றுணிறந்
துவககுங காலவ் வுயிரகருற சாட்சியா
யுள்ள பிரமமர்தூ ளுகலு மாணவக்
கவிபப தான வுயிரப்புனமை தோன்றவே
காட்டி நானென் றெழும்போதந தானிறந்
தெவைகது மான்ட்வ ளுஞ்சிவ மாகலு
மேச கன்றவொா றெனறுதே ரனபனே. (கககக)

இசசைக் காமனத தறபோதந் தாணிறந
தேக மாயறி வுககுறி வாயகிலா
வசசி வததினே நீஙகாத நீரமையு
மாடுளு சீவததுவ வநதொலைந் தஙகளுே
ரசச மனறறி வுக்கறி வூயுவந
தறிவித தாலறி சிறறறி வாசசுடர்
சொசச வத்துவை நீஙகாத நீரமையுந்
துகடு றநதவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (ககஉ)

இநத ஞாயமிவ வாறிருக் ககருண்டை
யேறு வாளுக மக்காரர் சாகைகளப
பநத நூலபசு நூலுகர்ம நூலெனப
பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
யந்த மாகிய மோகநூ லென்னலு
மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
வந்த தென்பா ருணர்நதோர் * சடாந்தமும்
வழுவொ ழிந்தவொன் றென்றுதேர் மைந்தனே(கக௩)

* வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம, கலாந்தம் என்ற ஆறந்தமுமென்றும்.

இந்தச் சீவன் கெடாவநதத் தேவனா
றோறுஞ் சேவடி யெய்தலே முத்தியென்
றூநதன் முன்னுவல் வார்க்குரீ யவவல்லஇ
யோத ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா
நந்த மாமரு ளென்றறி வாளர்னா
னவிலு மாதலி னலததை யெயதிறா
லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை
யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே. (கக௪)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ
ரழுங்கவின்றுள வென்னிலகண்டமில
கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுங
கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னையே
லூத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா
மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா
யேத்து மைந்தொழி லின்றி யகண்டமா
மின்ப மேநுகர்ந் துய்வதென் றோரசோ. (ககரு)

க-வது பதிபசுபாசயதார்த்தவிளக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருச்செய்யுள் ௲கக௫.

உ - வது துறவறவிளக்கம்.

சார்பறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுகுரு தந்தமொழி யதனையுங் கேட்டோ
  னெம்மிறைவ வம்முடிவை யெய்துநெறி யாது
நன்றருள வேண்டுமென நல்லடி பணிந்தான்
  ஞானபர னவ்வமைய மோமென வுவந்து
தொன்றறி விலங்கவுள மைந்தவெளிப் பற்றுந்
  தோன்றுமகப் பற்றுமற நிற்றியே லெமாணே
சென்றுவர லற்றநிலை சேர்வையிது தானே
  திவ்யசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்னே. (க)

சொற்றவெளிப் பற்றனை பிதாமனைவி மக்கள்
  சொத்துட னுறைத்தவகப் பற்றுபுல னோடே
யுற்றகர ணங்களென வுளகுதி யிவற்றை
  யோட்டிடல புறத்துறவு ளுட்டுற வெனப்பேர்
கீற்றவர் நொடிப்பர்முறை யேவிடுவ ருய்வார்
  கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறந்தே
நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே
  ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமுமெ ழாதே. (உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தென்வே
  றொன்றனை யடைக்கிற தளிர்த்திடுமோ வென்னின்

முட்டுறையு நின்றசெடி மூலமகைத் தறகு
முன்னர்வெளி யுள்ளதனை வத்தனையும் போக்கல்
பெட்டின்முறை கண்ணன்சன காதியனைப போலும்
பிக்குடைய * முப்புரையு மற்றுவரு நலலார்க்
கொட்டுமது மறறவர்க ளுக்கும்வெளிப் பறறை
யோட்டிலல துட்டுறவு வாய்ததிடுவ தன்றால். (௩)

§ அட்டாவ தானம துனுறறுவ நுறழ்ந்தே
யவ்வுகள மும்புரியொ ணாதுகொலென் பாயே
லொட்டாதல் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
யொன்றாக நின்றேயு ஞற்றவிய லுஞ்சூர்
விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [றோர்
வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்னலா னென
செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
கெம்பீர மதமுறற பண்பன்ன வாமால. (௪)

இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமவ
வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந
நல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலலை
நண்ணுவதன் றம்பரம விண்கதி விழாவுக்

---

* முப்புரை:—முக்குற்றம். அவை—காமம், வெகுளி, மயக்கம.

§ அட்டாவதானம்:—வாய் வேலுமயிலுமெனச்சொலல். கையாலி லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொலல், முதுகி லெறி கல்லளவு நெல்லளவுசொலல், திரைமறைவில்லவைக்குங் கல லணியளவுசொலல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதுரங்கமிவற்றிற கெத்துச்சொலல், அயலொருவர்சொல்லுங் கவியை யவதானித்துச் சொலல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுத்தாணிவைத் தெழுதல்.

கல்லலறற வீதுரிய காபபுடைக்கட் டாமே
லாகஙகையுள வேலிதுவே யக்சனன மாகும்
வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
மாணுறு கதிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (௫)

ஏர்க்கரததிற கூர்வலி பரிததுளனைக் கொலலா
னென்பதிலே யன்னணை மிழுக்குவிட யநதான்
பாரப்புலத தருநதுவனை நீததவ னெனாகாண்
பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
திர்க்கமொடு சேர்தறனி யானதுற வாலே
செப்புமதை விட்டவாகள பறறொழிய மாட்டா
தூர்க்குருவி போறபெணி னுபததவெறி கொண்டே
யூழூழெ னச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (௬)

கலிவிருத்தம்.

வீணுன விடயத்தை யும்பநதம் வீநத
மாணரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
நாணுதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
கோணுன புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (௭)

பொலலாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலததை
யலலான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
ரொலலாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு ணுழையார். (௮)

ஈன்றுளா விடலாமோ வெனிலுன்னை யீன்ற
ளொன்றுனெ னச்சொல்லி நடுவேது முண்டோ

சான்றான திருவருளோ தாய்தந்தை யாகு
மான்றோர சைட்நதபடி சித்தனையு மோதி. (௯)

மனைமக்க ளென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தா
லெனைமொப்ப வெவருமங் கிலையென் னி லெம்மான்
றனைவிட்ட் வறிவினர் தமைமெச்சு கர்தை
யினையொக்கு மதுதிாவை யிலையே குழந்தாய். (௧0)

புத்தான நரகேக வேவந்த புத்ரா
சேத்தார்கள் கிரியையைச் செய்வாரோ வென்னிற
சுத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார வுவர்வீசு வெண்டிரையை யொக்கும். (௧௧)

பிதிர்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதிறைலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி யைதமென் புலத்தா
பதியாக நினைவார்நீ பணிதேவர் பணிவார். (௧௨)

சரிதைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வன்னமென்று கூறுவாயேனி
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (௧௩)

கிரியைக்கு ணின்றே செடாமுத்தி பெறுவேன்
கிரகுற்ற துறவெற்கு விடுகையென் பாயேற
பரிவுறற வதனாலே பவம்வீடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாமீபம் வருமால். (௧௪)

போகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முத்தி பெறுவேன்
றேகத்தை நிலையாகச் செய்தென்மை யேனி
பாகிக்க விடனற்ற பரமுத்தி யதனு
லேகிட்ட விடனின்று சாரூப மெய்தும். (கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்ய மென்னிற
சீராய கிரியையினா செபபாரோ வபபோற்
பேராயி ரபபரமன பேசாது பேசித
தாராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னுப் (கசு)

பொய்யாத வழிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறநினிய வறுமாமு கததேவ
மெயயாயு ளாததவகிர் மேலென்னிற கும்பனு
சேயயோக மெவவாறு தினிமுத்தி நலகும். (கஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பூசசுட்க்கும் யோசதனு வுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநாள்
முடிவினை றெங்கு
மாசசரிய முறவுயினுஞ் சட்டமதனு லொருகாலத்
தழியும் பின்னும்

* ஞானததாலேயே சாயுஜ்யமென்றதனுல், இஃது: இருககுவேத த்திலே பிராஹமணத்திலும், உருத்திராக்ஷத்திலும், யஜுர்வேதத்தி லே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத் திலே சாந்தோக்கிய உபநிஷத் ஆருவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ புராணததிலும், சூதசஙகிதையிலும் ஞானமன்றி அதிபதகதியாகிய முத்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொறற முக்கிய பிரமாணங்களை யே தழுவுகின்றதென வுணரற்பாற்று.

பூச்சனனம் வருமிகனும் புசுண்டர்கதை புகல்வதெனிற்
போக்கு வரவாம்
பேசசும்வரு மவர்நிலைமை துண்டெனவும் வாசிட்டம்
பேசு மன்றே. (௧அ)

கும்பகததி னின்றரிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
கூறு வாபேற
றம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலேச
சகல மிலலாக்
கம்பிதமா மனந்தப் பரவெளியைக காணறிவு
காணா மாட்டா
வம்பரிச தாய்நின்றங் கறிவலெனிற றபோத
மடஙகா தந்தோ. (௧௯)

அப்போதந் தனையடககு வன்றாலே யாகாநல்
லருளைச் சாரி
னெப்போது மடங்கியறி வாயிலகு மதனாலே
யிறையைக் காண்பாய்
துப்பேறக் * குறங்குகுததி யுடன்மறந்த தாயநினையிற
றுயில்வா ராபோ
லொப்பாத வளியோகி லறிவான வாநநத
வீறக்க மின்றே. (௨0)

அணிமாதி யட்டசித்தியதிலுளவென் றுயர்த்துவையே
லதனைன் மோகம்

* குறங்கு—தொடை.

பணியாதோ ருருமறைததோ ருருக்காட்ட லாதார
பதுமாக தோறு
மணியரவு போலேறி பொன்றிழிய வொன்றடைதன்
மாயை யாக்கை
நணுகனன வாதியுறல காணடலா லெக்காலு
நலஞு காதே. (உக)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளாற றனையறியுங்
கருததை நீததக்
கருவிகளிற பிராணனையு மனதினையுங கனவாதை
புரிநது மேலே
மருவுபிர மத்துளேயி னிறுததியதின் மறையிலறி
வாக வென்றும்
நிருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவோரு
சமாதி யாமோ. (உஉ)

கரிசுளள சடத்தையுறிற சட்டமயமன் றருளமயமாக
காணப துண்டோ
புரியநதீ துயர்க்கருமயோகததாற பொலிசடமாம்
விநது நாத
தரிசனமன் றதிகமிலே யவைசுத்த மாயையவயின்
சனித்த தாகும்
பெரியபொரு ளவையென்று பேசிறசித் தாநதங்கள்
பிழையென்றவோ. (உந)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினைத
தடைசெய் வார்க்கந
திக்கோடந தரமுழுது மறையவிழி மூடாது
திரைதைப் பார்போ
லெக்காலு மொவவாதந நிலைவிட்ட பின்சகல
மெழவே செய்து
முக்காடிட் டுறஙகுமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்
மூடா நிற்கும். (உச)

கண்ணிமையா ாட்டமுறல் கருதததையொரு தானசதிற
கருத வைத்துப்
பண்ணான்முத லத்தனையு மனமிறவா ானவாமுற
பகர்போ தந்தா
னெண்ணமதை யொடுக்கிடவு மதையெண்ண மொடுக்கிடவு
மியைவ தன்றால்
விண்ணெனவே யொன்றேடுந் தாக்கற்று விகறபொருவ
நிறகி லாகும். (உரு)

இன்னணநிற் பதுதானே யெழின்ஞான சிவயோக
மென்பார் நீத்தோா
பன்னெடுநா ளிருக்குதுயென் றடையோகப படுகுழியுட்
படுத்த தறகாய்த்
தின்னுமருத் துண்டுழலவ தெலலாம்வீ ணிச்சைநடை
சிவஞா னிக்கெந
நன்னலமு மெண்சித்தி முத்திகளு முளவருளா
னனிதேர் வாயே. (உசு)

நற்போத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலைச்
சாரா யோகி
பொற்பாய துறவியலை நீயாத யோகத்தைப்
பொருந்திப் பினனர்
நறபாதை யடைகுவலெல்லா நதிாபனையே லபகருவர்க
ளூடு வானஞ்
சிறபரமன் விதிததகோ பானமது வதினிறகிற
றோவ தெநநாள. (உஎ)

இசசனனம போய்மீண்டு வருசனனந் தனின்ஞான
மெய்தி யிச்சு
ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுண்டுகொலோ
வெளிபோ யிஞ்ஞான்
றச்சமற நிலலாது போதியெனின் விளைந்தோடு
மாறறி லோர்கால
* வெஞ்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலை
மேவி மாய்வாய். (உஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லூக மானிட யாக்கை
யழியுமுன் றுறவற மடைவேன்
விரிமய ஹுகரிப பருவம தொழிந்தாம்
விருத்தமே விடுபொழு தென்னி
னரியுவர் வறழுங் கானல மீனே
நசையறத் துய்க்குவ லென்னத்

* வெச்சென்றது:—அநுகரணவோசை.

திரைகட லோடுங் காப்பதொவ் விடுமித
  தீழப்புடை மதிளையும் விடுதி. (௨௯)

யடமுடைய பாலை தனிலறி வின்மை
  மருவிடுங் காளையின் மனையபூந
தடநிதம் பத்தா மயலவெறி யலைக்குஞ்
  சனைதனிற றுங்கிய குடும்ப
விடயததின் காபபான் மெலிவுறு மிவறறுன்ன
  மிழறறிய பின்னிரண் டனையுந
திடமனத் தவர்நீத் திறையடி நாடுந
  திரனுள வதையினிச சேராய். (௩௦)

இன்றுளர் நாளை யிருப்பொன் றுளகற
  „ கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையுவ வாலுள வாண
  ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ னோறப வருவதுன்ன டோவிப
  பிழைநுகர்க் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா னுந்துற வோம்பி
  யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே. (௩௧)

சொனவணங் குடும்பந் தொலைத்திவண் டானே
  சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குலவ மடாலய மமைத்தக்
  கருணையை நாடுவே னென்னின்

மனையறந் துறவு மிலாவிடை யாகி
　வருந்துவை விடயமுழ்ம் வாட்டும்
முனைநலோா செயதா ரொன்னினன் றேரு
　முடிவினி னிவிா ததியே நயந்தாா. (௩௨)

கரும்பினைத தேனைக் கண்டினை யிழுதைக
　கனியினை யமிழ்தினைப பழித்த
வரும்பணா போசக மருந்தியச சிவததை
　யடைவது பெரியபே றென்று
விருந்துற வுறுவா ருண்டெளி வுடையா
　ரோனிபா தீழபபுடை மலததை
மருநதென வயிறு மேறுழிபோ லபதத
　மாயையின போகமே துய்ப்பாா. (௩௩)

மடமது வும்பற றெனவீனி பேயென
　மனைமகக டமரையுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவறு கெனசெய லாமென்
　றிசைப்பையே விருமகி யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெலலாம்
　பாரமார்த திகவுரு ளுண்டு
மடமக ளுதாத துனைததிதி புரிநத
　மகிமையை மறந்தறை யாதே. (௩௪)

துறவறத் தாரூர் திருவருண் ஞானத்
　துளக்கமற றிருப்பவுங் கண்டே
னூறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
　றருளினென் னுகுமென் பாயேற்

செறியுமுட் செடியைக் களைந்தள வதன்வேர்
தோந்தரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் டுறவைப்
பொருந்திடாக் குறையின ரவரோ. (௩௫)

வாசனை நறும்பூ பணியலங் காரம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசிடு குறிசோ திடமருத் துவம்வீண்
பேச்சதி சயம்பெரு நகைப்பின்
ஆசையென் பவற்றை விரும்பினுட் டுறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி. (௩௬)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திகைமதம் வருணநோ லாமை
பேடனைஞ் *சைம்பா தகமக வறற
மெதுவுமி லாதவிர த்தியினின்
றுடர னடியா ரயருப சரணை
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
திடிலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால். (௩௭)

பாரமார்த் திகத்தே வொன்றையே யுளததிற
பதித்துயுந் துறவியை யோம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கன்றே

* ஐம்பாதகம்:—கொலை, களவு, பொய், கள், காமம்.

ஞாமு தெனவுண் பாரருங கலேசித்
தளப்பில ரொன்னினும் மவனை
வாரவு வந்தார் பெறுநல னென்னே
மதியில ராதத்திகைப பாரோ (௩அ)

வக்கிரநிருவிகற்பவசனகண்டனம்

* பதநியந் தீர்ந்து சுகபபட்ட மேறறைபட
பாகறகா யுணிலெனே யென்று
குதந்திரம் பேசு கபடசன ஞசக
குணுங்குக ணுபபறை யடங்கச
சிதந்திர மாய்நாம் வலித்துது மெனேமேற
சிறுகறு நிருவிசற பாதா
ஞெதததேன மண்கூ ழெனும்வெறுப புவபபின்
றுன்பதற குடன்பட வேண்டும (௩௯)

ஊணுடை யல்லாற பிணையொன்று மேறசா
வுபேட்சையா யுட்டெளி வோடு
நாணறத் தன்செயல விடுத்தவன் சேயனாய
நயவுப சாந்தியை யெய்தி
யாணவ நீலங் கடிந்தருண் மயமா
யருந்துவ வருந்தியே நிறறன்
மாணவர் கூடுந் திருவருட் டுறவு
மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே. (௪0)

* இச்செய்யுளில் வருந்தாற்பரியம்:—முந்திய செய்யுளிற் சொறற வன்னுனருந் தவாளைக் குறித்தது.

மெய்ந்நூலில் மூலமல நிவர்த்தியிலார்

பெறுஞ்சப்பலம்.

எவ்வறங் களுக்கும் வியனற மாக
விம்பிடு துறவறங் குறுகி
வவ்விய மூல மலங்கெடா தேகரு
மகூஷயம வந்துளார் களுமுன்
னவ்வியல புடையா ரருங்கதி யடைதற
கருகரன் றுயினுங் கடையிற
செவ்வுவினு ஞான கல்பபிராபத தியினைச
சேருவ ரபலமெய தாரோ. (சக)

சாஸ்திரபடனஞானசாரதம்

கலிவிருத்தம.

இவ்வித மிறைசொல வெழுந்து சீடனுஞ
செவ்வன வுணாக்லைச செலவர் தாமுமிவ
வுவவுடைத துறவையு ருத வுண்மையெற
கோவவுற வறைகென வுணாததன் மேயினான். (சஉ)

அன்னவ ரருங்கடவையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வரோன்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி னுள்ளொளி
மின்னுமோ வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ. (சங)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பலிக்கு மென்னலா
மூடமி லாயிதன் முகிலைத் தேரொணக்
கேடிலி யாரியன் கிளக்கி னனரோ. (சச)

சற்சீடன்வெளிப்பற்றகற்றி வினவல்.

கட்டுரை யுடையவெங் கருணைப் பின்னவ
விட்டுள னுரைபடி வெளிப்பற் றினையினி
யுட்டுற வடைகுவ துன்றன்ன ணளிகொடு
சிட்டனென் றுளனெனச் சீடன் போற்றினான். (௪௫)

போற்றிய பினரவன் போத நூற்பயின
ரேற்றவா றுழலுந ரோது பிறப்பிற
பாற்றிடு செயலுமில லமல னாமெனச்
சாற்றிடு நிலைமையெத் தகைமைத் தென்றனன். (௪௬)

மூரணத்வைத கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசறு கபடசன் ஞச வலஞைகள
பேசிடு கூற்றினன் பெருக்கிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்த்தன் மேயினான். (௪௭)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரியன்
மறப்பொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிறபினைக் கும்பொய் யாயிடி
னறக்கிடை போந்தவ ரறை*கொற் றேலதாம். (௪௮)

அமலம தேற்பசித் தூசனந் துவ்வுமோ
திமிரம துட்கருள் சேர்பு நிற்குமோ
வெமதுட னைந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமாரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ. (௪௯)

---

* கொற்றேல்:—பயனற்றசொல்.

பீமணம் போக்கவார் வாஙகிப் பெய்புமே
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புலகுமோ
நாமரு பங்கனை நணுகி நிறகுமோ
வோமெனி விமலமெங கொவவு மன்னுமமே. (௫௦)

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இந்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலைபவி
  ரிரவியின் சன்னிதி மனைமலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
  தறகுள வென்றிறுத திடுவாரோ
லநதவெய்யோனுறழந தொன்றினுந தாககற
  வலங்கிட லவர்மாட் டுளவாயின
பநதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுடிற
  பாதைபு ருகிலே வேண்டுமரோ. (௫௧)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
  குறசித பாசன கோசரீமா
மொள்ளிய பிரமம தென்னுநா மன்றென
  வோதுவ் ரொன்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
  ருண்டெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தையென் றுமம
  னென்னுறு சண்டனு நகைத்திடுமால் (௫௨)

இம்முறை நொடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித்
  திரும்பொரு ளாமுமைத் தண்டிக்கிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லதைய மின்றுமூன்
வாய்மையி லாதது நாமெனவே
விம்மிய வதைபோய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
வெய்துற னவுகுது மென்றிடுபோ
தும்முன ரனையநீ வன்றுகொண் டேபட
ருறுவது மவாமாட் டழகாமால. (ருஈ)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
ரோதிய வணமெளி நுவலவாரோற
செபபிய வகநதைபொய் யுடைமைகொண் டந்தகன்
நீர்வைபை யடைகுவ ருணாநதாாதா
மெபபடி நரகடை வாரடை யாமான
வியம்பிடு வாரொனிற சொனவணமே
துபபொடு ததவவி சாரம டைநதருட
டுவெளி கணடவா துனியிலரோ. (ருச)

அநதவி சாரநல ரம்பையை யுரிததத
னகததெழு தண்டினேத தரிசிததலபோற
பநதந ளிமுழுதுங கழறறியுண் ணின்றவொர்
பரம்பொரு ளினையறிந் துயமின்று
வுநதம றையறைநீயு மனுபவ மிலரிதை
யடைவொடு சொலலே விசாரமெனி
னொநதவி தமமையுஞ் சருக்கரைச் சொல்லுது
மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே. (ருரு)

தரவுக்கொசசககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவதெது கொளளிச்சூ டேற்பதெது
கொளளியென விருந்ததெது கூறரிய வதுவெண்ணிற

கள்ளமிலா வத்துவுக்குத் தண்டமின்மை சொலறகொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கேதவொருக் காலுமமை யாதகனே. (ருசு)

பொன்றனே பணியாக விருப்பதென்று புகறலுண்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டிருக்காதப்
பொன்றனே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங்கொல்
நன்றுநா முருக்கிவிட் டோமெனுநினைவா னகைபோங்கொல.

பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
றுணிவுநவி லிகததையுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றல
கணிதமிலா வம்மௌனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமைதான்சாணி னசத்திபதநி லசதநியமே (ருஅ)

அலல்கடிவோய் பொன்னலறகுந் நீதினுக்கு மாங்கடுபட
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொனும்மறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனேயுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (ருகூ)

* முதனூல்கண் முடிவுணரார் தததநினைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவுந்த மாநூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிக்கெடற்குந
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருநததுவே. (சூ0)

இதுபுனைய வெல்லாமீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணுறைய்ச

---

* முதனூல்கள —ஈசுரர்வாக்காகிய வேதமும், ஆகமமும்.

† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந் நூலாசிரியரருளியசிவஞானதேசிகம் ஏ-வது சமயங்களைக்குறித்த வியாசத்தில் தெள்ளிதாய்த்தெளியலாம்.

சதமகனு தியர்க்கிடர்தான் றந்தவனூற திருவிளீநத
விதமிவரு மகாணதசொலி வேட்கைநெறி திரிநதவிவா. (சுக)

அசசூர பதுமனெறல லமரர்கடம் பணகமைபோரு
தசசோக வததுவிதந் தீனையகாதை வழிக்காக்கிப்
பொசொப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிறர்செய
யசசுறுததல காண்டாாததவ வததுவிதஞ் சொலியவிவா. ()

வஞ்சிவிருததம்.

இவ்வ கந்தையி லேபிரா
ணவலி யதத மடைநதுரூா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாததிகளு சேருமால (சுங)

நானுசொன் ஞான நாதாநதனுக
கானுசொ லனறேலஃ தனறெனு
* வேன்சொ லான்கொலா னெனபடோ
ஞனுசொன் ஞாயநீ நாட்டரோ. (சுச)

மன்ற லாற்று மணுளனே
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந
தொன்றை யீனுவ தும்பிரான்
றன்றெ ழிறறிறந் தாணரோ (சுரு)

அத்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினீ ரோதனு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்மையாற
கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (சுசு)

---

* மெல்லின வெதுவிக.

விரும்பி நீரமீர் வெவவினைப்
பெருங்*க ழாதைழ பெறறமேற
றரும்ப லன்றரத தானுவா
மரும்பி ரான்புரி வானரோ. (௬௭)

கலிவிருத்தம்.

என்றே துதி யினுமன்னவ ரியல்பானதை யறைவே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணரார்முர ணாலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிய
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார். (௬௮)

ஈயுஞ்செய றனிலேயிவ ரிருசெங்கையு மிலராய
மாயந்தர மளவேறபுழி மழராமனை யின்றான்
வீயும்படி செயதாரையன் போலுங்கா முளராய
மேயஞ்சொன விலலநதுற விலலாததுள் விழுவார். (௬௯)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் களையும்†புலை மலமூத
திரமுண்பவா தமையுந்திமிர் சீவக்கொலை ஞரையு
முரனின்றிழி ‡பாசங்களை யுனிவாழுரா தமையும்
பரதந்திர மனுவிறகெடு பதராகநீ மதியே. (௭0)

அருளுன்னடினி னருளாளரை யறமொரு புதுமை
புரிகென்றிடி னதுசித்தென வெளிவித்திரி புவனா

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விதை.
† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளை, காயகற்பமெனவருந்து பவரென இங்கே பொருளாம்.
‡ பாசம்·—பிசாசம்.

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாகிய சுதனே. (எக)

ஏறும்வெறி வடிவுண்டவ னெவனேனினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாதது போலுந்திரு ஞானப்
பேறுண்டென றேன்றுங்குக பெருமானடி யார்பாற்
கூறுந்திற னறிவோயவர் கூற்றுக்கரி தெவனே. (எஉ)

அயலார்புரி யனுரோதுமெய் யருளாளனை யணுகா
துயராவரென நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றயரோதுமு ருவல்லமண ரானீரையு முளவே. (எங)

உட்டுறவின்மானவு.

வெண்டளையான்வந்த தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

யாசிகந்த பேரறிவான் மலகுமருட் பானுவென்னுந்
தேசிகன்பொய் மெய்யிரண்டுந் தேரவிவவா றோதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவாற பண்ணும்*பதி நிட்டைநிஜம்
பேசியருள கென்னுமகன் பெற்றியுணர்ந் தாடுமிறை. (எச)

தேகத்தை யுள்ளபடி தேர்ந்துநீங கிறபுறம்ப
தாகிடுமைம் பூததத்தின் காரியமோ ரைந்தும்
மோகப்பொய் யேடணையோர் மூன்றுநிமிர் நாடிபத்து
மேகக்கன் டேசொளலா மென்புரிவுக் காமதலரிய. (எரு)

* பதிநிட்டையென்றதனல், பசுநிட்டை, பாசநிட்டைகளுமுண்டு அவைகட்கெல்லா மேலானது இப்பதிநிட்டையென்றும இங்ஙன மூணரற்பாறறு.

காதுமுத லிந்தியமோ ரைந்தினையுஞ் சாலன்டேகின்
ஓதமுத லைந்துஞ்*செய் யிந்திரிய மோரைந்தும்
பூதியமும் †வாக்குவிட யங்களுமே பொன்றுமன
மாதிநான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (எசு)

முக்குணங்க டேர்ந்தகலின் ‡மூலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாயிதகன் மஞ்சீவி யாததறை
பொக்கமெனப போம்மியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மாநுகராப பன்பணைந்து நிறகுமன்றே. (எஎ)

அச்சமய மிசசாரு ணக்கிரியை யாடாது
மிச்சையெனப போநகலாதி மேலவுறறைத் தூண்டிவிதத
வுச்சிதமாரு சுததத்வ மோரைந்து நீஙகுமவ
னிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணனெனறு நின்றிடுமால. (எஅ)

அவ்வாரி தன்னையுள்ள வாறறிநது நீங்கிடின்மற்
றெவவாயு வுந்துஞசு மேங்கசசை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிநத சிததேதா னச்சித்திற
இவ்வாறெனறேகாட்டி நின்றதரு ளென்றறியே. (எகூ)

நீயறியு மவ்வருளி னினிறநி லவ்வாயு
போயுடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநின் பூந்துப்த்து வீடுபெத்தத் தும்விலங்கா
ஞேயசிவத் தோடணவி நிற்றல்பர முத்தியரோ. (அ௦)

---

* செய்யிந்திரியம்:—கருமேந்திரியம்.
† வாக்குவிடயங்கள்:—வசனுதியைந்தும்.
‡ மூலச்சுபாவம.—மூலப்பிரிகிருதி.

நிமலஞான நிஷ்டானுபவ நியதி.

கலிநிலைத்துறை.

காட்டு மவ்வரு டன்னைநீ நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வததுவை நாமெனா வுள்ளினும் வேறு
நாட்டி முன்னினு மிரண்டறு மைக்கிய நணுகா
தீட்ட மாந*திரி புடிகெடுத துன்மையை யெயதாய். (அக)

தன்னைத் தானறி யாப்§பதங் கேவல சகலந
துன்னல் போறசிவ திசையினு முண்டவை சொலலிற
றன்னைத் தானறிந திட்டபின் றேன்றருட காடசி
தன்னை யேமுத்திச் சகலமென் பாரருட சான்றோர். (அஉ)

அந்த மாச்சக லங்கழன் றேபஙன் றேனறும்
நிநதை தீர்பனா யொகினேக் கேவல நிலையென்
றிநது ஞானிகள் மிழறறுவ ரிவவிரண டையுநீத
தநத மாஞ்சுகா தீதசுத தமுறலே யைககம. (அந)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னிட்டுற லின்றுனை
மன்றி ஞலறி வேனெனி னம்மன மறதி
நினைவு மாயுள காண்டதை நினைவுறு மதறை
கனவி னுங்கனு றவதைக் கருதவொண் ணுதால. (அச)

அறப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொறக மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

---

* திரிபுடி —ஞாதுரு, ஞானம, ஞேயம். அருத்தம் —காணபான, காட்சி, காட்சிப்பொருள். § பதம்—காலம்.

மொழிக மாகநீ யொழிக்கிட வுன்னினுன் னிழலைப்
பொறகை யானமணல போடடுமறைப்பது பொருவும்.(அரு)

கண்ணைப் போலுள நீசிவ டாம்பிறை காண்கத்
திண்ணப் பேரருள் விரலைமுன் னுகிகொடு தெரிசி
யெண்ணெய்த தாளையொத திடை விடா வவவரு ளுனனுள
வண்ணைப் போனிலை கொண்டுள புறஞ்செல வேண்டாம். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குககுமோர் திரதது னிறபதே யபபெரும்
பகதது ருளவசத் தாவதாம் படரு மநதகா ரத்தையொத
தகதனை நீஙகிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே

உணர்வி றநததே முததியென் றேர்தின் மூாசசையு றககமு
மூணர்வின் மாக்சதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் னுரைசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி லேகிகள கொணடபே ருணாவ தாஙகொலோவன்மையே

நனவும் பளரியு நன்னுரு நாப்ப ணுகவொன றுள்ளதோ
வெனவி னுவிடி லரிசியு மேற வெந்தழி சூழுமன்
றணம்வி ளஙகுவ தன்னவே யமல நிடடைய லங்குமீ
தெனது நாமெனல் வெநதுசித தேறு வாரகத துண்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பானனு வறிநி கண்படை கொண்டுளான்
பக்க னித்திரை பாரிரு பண்பு நர்திய *நாப்பணைத்

* நாப்பண்:—நடு. இங்கே மத்தியாலவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை யென்றும்.இதைத்தானே நனவிற்சுழுத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவி ழாதருட் டேய விண்ணனத் தானிநீஇ
யெக்க ணுங்கலந துளளதா யிலகி ளுற்நுழிக் காணரோ. (கூ0)

பநத மாகிய திசையிலே பரதசை யேமறந துகததிலே
சொநத மாகவே நிறலபோற சுதத மா*முயிா வீட்டினு ·
நிநனை சாலுக நினைவுதா னீஙகிப பேரருள் வசத்ததாச
சநத தததுநின் றீட்டலே சசசி தாநநத வாழ்கையே. (கூக)

பாரதத தெலலாம் பராபர பரம தாகவே தோன்றுறும்
பாாதத தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ னச்சொால வாயிலைப
பாாதது நீயஹதச சேரொுப பரம சறகுரு சொலமகன
பாாதது பறகிய லாமஹோ பன்னு பாயமுங •கூறெள் ரன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

§ கலிகிலைததுறை.

முறறுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞ் சுத்தையும்வே றென்றுசொரும்
பண்ணையெருக்கி
நறறலைமை யுளளவது வென்றுணர்வி •சாரமங
•னன்னுமேன்மன
மற்றநிலை கூடுமத ஞலரிய நிட்டையுறு
மறறமிலையே. (கூஉ)

* உயிர்வீடு —ஜீவன்முக்தி.

§ இச்செய்யுளிற், கூவிளங்கனியான கண்டச்சீனாத்தேமா - புளி மாவென்று இரண்டு சீராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அங்ஙனம் அறு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தமென்றும்.

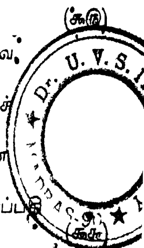
தன்செயலவி ழெதிதொருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாருமதுதான்,,
புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலலே
புநதியைமறித
தினசிவநா §நெஞ்சுளி யிருபபதென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயாநடைபோல
வன்செயல்பி றங்கிடவே கிறபினும மனலயசன்
மார்க்கமுறுமே, (கூச)

ஈதனைப போதநுவ லூலகளினுங் கேள்வியினு
மென்றுமனதைக்
கோதறவே வைக்கினுங்*கு கேசனுடை நாமமனுக்
கொண்டுளுக்குளே

§ இங்கியாயம்:—தகராலயரகசியமெனனு நூலில் தெற்றெனப் புலப்படும்.

* குகேசனுடைய நாமமனுவென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெழுத்து. இதனமகத்துவம விளஙகுமாறு பரமேச்சுரா பரமேச்சுரிக கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் "கன்முக மிருமூன் றுணடா னமக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரம மாகி—முன்மொழி கின்ற நந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்று - யுன்மக னுமத் தோரா றெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சத்தி யறுமுக னவனும் யாமும் - பேதக மன்று நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்று - னேதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்" என்று.

போதறசெ பிக்கினுமோ †ரைந்தெழுத்தை யாடினுமப்
போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சத்திய ‡சன்மார்க்கநிலை
தானமையுமே. (௬௫)

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யாரெனவே
காணுருக்களேச
சாமியெனு நிட்களப ராபரமெ னகசருதிச்
சந்ததமுநன்
னேமமொடு பூசனைபு ரிந்திடில டங்குமன
நோமைகுறுகும்
நாமிதையு ணர்ந்தபடி சொல்லினமெ னப்பதி
நவின்றனனரோ. (௬௬)

சற்சீடன் சுவானுபூதி யடைதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மொழி யெலாமா ணாக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாங்கி
யம்மநான் பிழைத்தே னிந்த வகன்மயல் வாரி நீந்திச [றேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் கண்டேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற்
றம்மரி லாவிக் கோமான் றாணருட் டகவா லென்றான். ()

† ஐந்தெழுத்தென்றது —சிவபஞ்சாக்ஷரம. இஃது. மூன்று வேத ங்களி னடுவேயுள்ளது. விவரம். வேதங்களுளுள்ள இருக்கு, எஜுர், சாமம என்ற மூன்றுஞ் சிறந்தவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுளடங் கும். அவ்வேதம்மூன்றனுள் நடுவேயுள்ள எஜுர்வேதம் எழுகாண்ட மாயுள்ளது. அவ்வேழனுள் நடுககாண்டத்து நடுவாயுள்ளது "ஸ்ரீருத் திரம்" என்றமந்திரம. அதனடுவேயுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம்என்றும்.

‡ சன்மார்க்க மென்றதனால்; தாசமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், சக மார்க்கமென்ற மூன்றனுக்கு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது சத்திய சன்மார்க்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சற்காரியவாத வுண்மை குறித்ததென்றும் இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளற்பாற்று.

வலிதிலெலன் னகியைக் காநதம் வலிகருமா றெனைக்கிஞ் சித்தும்
விலகொணு வணம்போ திததிம் மிகைச்சமு சாரபாத
வலெபெலா தடிநது காதத மாணிழற தெனகைம் மாறெனை
திலகருட குரவன் ருட்க ணிறைருசினன் சீடன மாதோ. ()
ஆரியன சீடன் றன்னை யகஙகளி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாஞ் செயத பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற றிரண்டு பேரும்
பூரண நிலேயி லென்றும் பொருநதியுயந் தார்கள் மாதோ ()

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுகக் கடவுள வாழ்க
குழுமிய தொழும்பா வாழக குருவுடன் சீடா வூாழக
தொழுகுலத் தவர்கள வாழக துகளறு தவஙகள வாழ்க
வழுவறு மறையு மாக மமுஞசொறற முடிவு வாழ்க. (௧00)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணஙகாய்
விசனித் தலைபவாக் காணையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வளாநதிட்ட வன்பரும் வாழியவே. (௧0௧)
சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர நாமந் திகழவுள்ள
வெநதை யருள்கொடு செய்தவிந நூன்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரந் தன்னி லிரண்டக லாயணததில
வந்த விஜய தசமியுந் தாளையும வாழியவே. (௧0௨)

உட்- வது துறவறவிளக்கம் முறறிற்று.
ஆ பாயிரமுட்பட திருச்செய்யுள உ௯0.

பரிபூரணாநந்தபோதம்
சம்பூரணம்.

குமரகுருகோமீான் திருவடிவாழ்க.

உ

23237

சிவமயம்

பரிபூரணாநந்தபோதத்தில்

கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகததை=உளளததை. (உணா
அகநதை=அகஙகாரம [வை)
அகவறறம=உளளசசம.
அகனமயல=விரிநதமயககம்.
அகைததல=ஙறுததல.
அகோசரம = அறியொணைமை,
காணபபடாமை
அககணம=அநதக்ஷணம
அககநோககுளன =கணபாாவை
அஙகம=உடமபு. [யுடையவன.
அஙகி=அககினி.
அஙகிசம=அமசம். (பஙகு)
அஙகுரம=முளை
அசஙகம்=ஏகம.
அசஞசலம=அசைவறறது.
அசததியம=பொய
அசதது=சததலலாதது. ஆனமா
வலலாதஜடம. பாசம.
அசனக்குழிசி=சோற்றுபபானை
அசனம=சோறு.
அசித்து=அறிவிலலாதஜடம, பா
சம். (அஞஞானம)
அசசுதன்=விஷ்ணு.
அச்சுறுததல்=பயமுறுத்தல்
அஞா=துன்பம்.
அடிகள=குரு
அடைககாய=பாககு(தாமபூலம)
அடைவு=ஒழுஙகு
அணஙகு=தெயவம
அணு=உயிா. (ஆனமா)
அதிாததல=சொலலல
அதீதம=மேறபடடது
அது=அநதபபிரமம
அநதகன=யமன
அநதரம=ஆகாசம.முடிவு
அநதராணமா=உளளான மா[கதி
அபினை=அபினனை அபனனுச
அபேத=பேதமில்லாத
அபபு=தணணீா
அபபோல=அதுபோல
அமயம=காலம. [றது.
அமலம=அழுக்கினமை, மலமற
அமுதம=முகதி மோக்ஷம
அமபரிசு=அழகியகுணம
அமபாட்டை=அழ்கியவழி
அம்ம=வியபபிடைசசொல
அயா=செயகின்ற
அயாதுரியம=சுழுத்தி புணாவும்
நீங்கிய நானகாமவஸதை
அயற்புணாத்து=அயலிறபுணாநது
அரணி=தீக்கடைக்கோல. [து

அரந்தை=துன்பம்
அரமபை=வாழை
அரனூல்=சைவாகமம்
அரி=ஹரி விஷ்ணு. [ணி
அருங்கடை = அருமையானவ
அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம
அருட்டயா=இருடையாகியதயவு
அருத்தம்=பொன்
அலகை=பேய
அலங்கிடல=பிரகாசித்தல
அலந்தை=துனபம்
அலல்=அல்லல. துன்பம
அல—இரவு
அலலமன=அலலமாப்பிரபு
அவிதல்=கெடுதல்
அவிதநியாகதம=அஞ்ஞானவுக்
அவிா=ஒளிசெயகினற. [கிரம.
அவ்வியுததம்=மறைவு
அழல்=சூடு. தீ.
அழுங்கல=கெடுதல்
அளப்பிலா=அளவில்லாத
அறக்கடை=மிகவுங்கடைசி
அறவோா=முனிவா
அறிதி=அறிவாயாக!
அறியறிவு=அறிகின்றவுணர்வு
அறிவாளா = ஜீவன்முக்தர்கள், ஞாதாக்கள்
அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர் [கள்
அறிவுகிமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
அறுசுவை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு,
அறுதி=முடிவு
அறைதல்=சொல்லல்
அறறம=அச்சம், சோாவு
அற்று=போல. [மை
அனகம=பாவமின்மை, மாசின
அனம=அனனம. (சோறு)
அனாதி=ஆதிகுமுந்தினது, எக் காலுமுளளது.
அனுபூதி=சுவானுபூதி
மம=எலலாம
அனமை=அலலாமை இல்லை
அனறு=அலல
அனன=போல
அனனணம்=அவவிதம்
அனனவா } அவாகள
ர் }

ஆ

ஆகமத்திறு=ஆகமாந்தம்
ஆகாமியமாதி=ஆகாமியம், சஞ் சிதம், பிராரத்தமெனற மூன றும.
ஆகாமியம்=புதியவினை
ஆகுநசொல்=ஆகுமோ?
ஆககம=செலவம
ஆகலக=உடம்பு
ஆசங்கை=சந்தேகம்
ஆசிகூறி=ஆசீர்வதித்து
ஆசு=குற்றம்
ஆஞ்சொலன்றேல் = ஆகாதவது னமாயிருக்குமாயின்.
ஆடகப்பேழை-திரவியப்பெட்டி
ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுகி [றுன்

ஆணவநீலம்=ஆணவமல இருள்
ஆணவம=ஆணவமலம்
ஆணை=உணமை
ஆணடு=அவ்விடம்
ஆதன=குரு. ஜீவன்
ஆநதழை=உரியதளிா (போது
மானதழைவு)
ஆப்தா=பெரியோா
ஆயனததில=வருஷததில்
ஆரணம=வேதம
ஆரியன்=குரு
ஆாதல=அனுபவிததல்
ஆாப்பு=பநதம்
ஆவரிதது=மறைத்து
ஆறறல=செயதல.நிலையுடைமை.
ஆறறிடுசெயல=செய்கின்றதொ
ஆற்றுமம=ஆன்மா. [ழில்
ஆனியில=கேடிலலாத
ஆன்ற=மாட்சிமைப்பட்ட

இ

இக்கதை=இந்தச்சொல்
இக்கு=இக்ஷு கரும்பு
இசைததல=சொலலல்
இஞ்சி=மதில்
இடன்=இடம்
இடை=இடம். (ஏழாம்வேற்று
மையுருபு)
இத்துணை=இவ்வளவு
இந்தியம்=இந்திரியம்
இம்பா=இங்கு. (இவ்விடம்)
இயங்க=நடகக
இரண்டகல=இரணயகநகூய
இரவி=சூரியன்
இரிதல்=கெடுதல்
இருக்கு துமென்று = இருப்போா
மென்று
இருநிட்டை=பெரியநிஷ்டை
இருந்துறவு=பெரியதுறவு
இருவினை=நல்வினை தீவினை
இலகரி=மஸ்து.(மஸ்துள்ளவை
இலக்கணம=இலக்ஷணம். [கள
இலஙகல=ஒளிசெயதல
இலதை = இல்லாததை, பொய்
யாயிருப்பதை
இல்=இல்லாத. வீடு
இலலம=இலலறம்
இவண=இவ்விடம்
இழுது=திதிப்பு
இழைததல=செயதல்
இற=கெட
இறுது=கெடாது
இறுதி=மரணம்
இறுததல்=சொல்லல்
இறைஞ்சினன்=வணங்கினன்
இறை } கடவுள. குரு
இறைவன் }
இறபுலம்=வீட்டினிடம்
இனைய=இவ்விதமான.[கோசம்
இன்பமயகோசம் = ஆநநதமய
இன்பம் } ஆநந்தம், மகிழ்ச்சி,
இனபு } மோக்ஷாநநதம
இன்மை=இல்லாமை
இன்மைகாணு=ஒழியாத
இன்றுகொல்=இல்லையோ?
இன்னணம் } இந்தப்பிரகாரம்,
இன்னவாறு }

இனனு= துன்பம்.
இனனேறும=இனிமைமிகுந்த
இனமேளைசை=செவிக்கினிய வா
த்தியம

ஈ

ஈடு=சமானம
ஈட்டம=கூட்டம
ஈட்டல்=சமபாதித்தல
ஈதனைய=இதுபோன்ற
ஈரம்=அனபு, கிருபை
ஈறு=முடிவு
ஈனுவது=பெறுவது
ஈனறுளை=பெற்றவளை

உ

உகம=உலகம். (பூமி)
உகளம்=இரணடு
உச்சம=உயாசசி
உஞற்றல்=செயதல்
உட்டெளிவு=உளளத்தெளிவு
உணடுகொலோ=உணடோ?
உதரம்=கருபபை
உபசாந்தி=அமரிக்கை, விருப்பு
வெறுபபினமை
உபத்தம்=உபஸ்தம, ஆண்குறி
பெணகுறியிலுளள கருமேந்
திரியம்.
உபயம்=இரணடு
உபாங்கம்=அணியபபட்ட ஆப
ரணங்களும் ஆயுதஙகளும்
உபேட்சை=பிரியமினமை
உமபா=தேவா
உம்பலம=வன்மை. [ற்போதம்)
உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (சி
உயதல=ஈடேறுதல, பிழைததல
உயமின=ஈடேறுஙகள்!
உரவோா=அறிவுடையோா
உரன=௳
உரியோன=அறிஞன (குரு)
உரை=சொல
உரைததிலவில-சொன்னதிட்டில
உரைததனமேயினன = சொல
லதொடஙகினன
உலபபு=மரணம
உலவல=உலாவல, ஒழிதல
உவககும=ஆநநதிககும
உவா=கடல
உவவு=தவம
உழுநா=உழுபவா
உழி=இடம
உளுககுளே = உள்ளுக்குளளே
(நாவசையாமல)
உளகல } நினைததல்
உளளல }
உள்ளீடு=மனதிடம
உளளெரி=உளளககினி
உறழ்நது=போனறு
உறழவு=அறிவு. (உணாவு)
உறுக்கண=துன்பம்
உனல=உனனல் நினைததல

ஊ

ஊதத்தை=அழுககு. ஊன
ஊழ்=குணம. விதி
ஊனம=குறைபாடு

எ

எக்கணும்=எங்கும்
எஙகண=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும
ஏட்டு=ஆசை. [ரும்பை
எண்ணகிலை=வன்மையான இ
எணணெயததாளை-நுயிலதாளை
எததகைமததது= எனனதனமை
யுடையது?
எநதாய்=எநதையே எனபிதாவே
எமாணை= எமபேரிலாணைபபடி
எமமான=எமபிரான. [கரு
எயதும=வரும்
எருககி=கொன்று
எல=பகல
எவன=யாது (வினு)
எழில=அழகு
எளி=எளளி இகழநது
எளியோய=அறிவிலலாதவனே!
எளளல=இகழதல
எறுழி=பனறி
எறகிலே=எனககிலலே. (ரி
எறறு=எததகையது ? (எம்மாதி
எனமனுர= எனறுசொலலுவாா
எனறடை=எனனதடை
எனறும=எபபோதும
என்றாழ்=சூரியன. [யாக!
எனறோதுதி = எனறுசொலவா
எனனு=எனறு.(வினையெசசம)

ஏ

ஏக=செல்ல. (போக)
ஏஙகு=சப்திககினற
ஏசு=குற்றம்
ஏடணை=ஆசை அஃது பெண்
பொன, மண எனு மூவகை
யாம்

ஏதம்=குற்றம்
ஏதி=வாள்
ஏயபப=போல
ஏா=அழகு
ஏவா=எவா? [ஆன்மா
ஏழைசசீவன= அறிவுகுறைநத
ஏறப=இணஙக,பொருநத
ஏற்புழி=வாஙகுமிடநது. (யாசி
பபதில)
ஏற்றவாறு=நினைத்தபடி (வரம
ஏனை=மறற. [பிலலாமல்)

ஐ

ஐககம்=ஐக்கியம, ஒன்றிபபு
ஐநதுசகததிரம=ஐயாயிரம
ஐநதொழில்=பஞசகிருததியம்
ஐய=ஐயா!
ஐயன=தநதை
ஐயானனறகு=ஐந்து முகங்களு
ளளபரமசிவனுககு.
ஐயைந்து=இருபததைநது

ஒ

ஒப்பில்=இணையில்லாத
ஒபபு=சமமதம்
ஒருஙகுபடும=ஒன்றுபடும்
ஒருசேர=ஒருமிகக
ஒலகல=குறைதல, மெலிதல்
ஒள்ளிய=தூய்தான, சுததமான
ஒற்கம=அடககம், ஒடுககம

ஓ

ஓதரும்=சொலலற்கரிய
ஓதை=ஓசை
ஓதது=வேதம். [கொண்டால்
ஒமெனில = அமென்மொதுக்

ஓம்பல்=பாதுகாத்தல்
ஓர்தி=தெளிந்துகொள்வாயாக
ஓவல்=வருந்தல்

க

ககனம்=ஆகாசம்
கங்குல்=இருள், இரவு
கடந்தமுத்தா=புறப்பற்று உட்பற்று என்பவைகளை நீங்கி நின்ற ஜீவன்முக்தா
கடம்=உடம்பு. குடம்
கடாவ=கேட்க, வினவ
கடிந்து=நீக்கி
கடுப்ப=போல்
கடையில்=கண்டசியில்
கட்கருவி=கண்ணுகியகருவி
கட்டுரை=உறுதிசொல்
கணித்து=அளவிட்டு
கணுரு-கண்ணுரு பார்க்காத[கு
கண்டம்=ஓரளவுகுட்பட்டபகு
கண்டிதம=திட்டம், வரையறுப
கண்டு=கற்கண்டு. [பு
கண்படை=தூக்கம்
கத்தா=காத்தா கடவுள்
கமலம்=தாமரை
கரணம்=அந்தக்கரணம் அஃது மனம்,புத்தி,சித்தம்,அகங்காரம்
கரவொண்மதி= அறிவினதெள்ளி யகதிருள்ள
கரி=சாக்ஷி
கரிசு=குறைவு, குற்றம்
கருமக்ஷயம்=கன்மக்ஷயம், கர்ம
கருவி=தத்துவம். [நாசம்
கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வ
கழறல=சொலலல. [முள்ளவா
கழுது=பிசாசம்
களி=ஆநந்தம, இன்பம்
களிசெயயுமஆநந்திப்பிக்கும்
கள்=தேன்
கள்வன=கள்ளன்
கறை=மாசு
கனகம்=பொன்
கனல்=அக்கினி
கன்னல்=கரும்பு

கா

காட்டம்=காஷ்டம் விறகு,கட்[டை
கீண்டாாத்து=கணடுகூசசலிட்
காணடி=காணபாயாக. [டு
காணபலென-காணபேனென்று
காணபிா=காண்பீர்களாக [ளய
காப்புடைக்கட்டு=இரக்ஷாபந்த
காமியமிலாது = அநிததியப்பொருளகளை வேணடிச் செய்யும பூஜையாயில்லாமல
காமுறறு= ஆசைப்பட்டு
காலம்=காலம். காற்று
காளிதம்=களிமபு
காளை —காளைபபருவம்
காறு=அளவு

கி

கிஞ்சித்தும்=அற்பமும்
கிஞ்சில=அற்பம
கிடைநசை=பூலோகஆசை
கிருத்தியம்=தொழில்
கிளக்குவல்=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=க்ஷீணம் கேடு
கீழ்=ஈனம

கு

குணுங்கு=பேய
குண்டை=எருது
குததிரம்=வஞ்சகம்
குமரம=இளமபருவம். [ல்
குயிறறல=செயதல், சொல்லுத
குயினறது=சொன்னது
குரவன்=குரு
குருநது=பிளளை
குலம=அரணமனை, மனை
குலிகவ=மனைவிகள
குழமிய=கூடிய
குறுகாது = அடையாமல். (கிட்
குறசிதம=அசுததம. [டாமல)
குனறு=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடமபு
கூாவசி=கூரியவாள்
கூவறகு=சொல்லுவதற்கு
கூழ்=அனனம். (சோறு)
கூறறு=சொல்

கே

கேடிலி=கேடில்லாதவனுகிய
கேட்டி=கேட்பாயாக]
கேததிரம=க்ஷேத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டேசின்முத்திரைக்குறி
கைதை=தாழை. (தாழம்பூ)
கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்

கொ

கொச்சைமையில=இழ்மையில்லாத
கொடு=செணடு
கொலான=கொல்லாதிருப்பான்
கொழிப்பு=குற்றம், மலமாசு
கொன=காலம

கோ

கோடவும்=கொளளவும்
கோண=மாறுபாடு
கோது=குறறம. [சிறந்தோன்
கோமான=குரு, பெருமையிற
கோரககா=ஓாசித்தா

ச

சகளம=களங்கமானது, மாயா
சக்கு=சட்சு கண [ரூபம
சஙகை=சநதேகம்
சஞ்சி=சஞ்சிதம் கட்டுப்பட்டவி
னை. (மறுபிறபபுகளுப் பிராா
ததமாகவரவுள்ளது)
சணடன=யமன
சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத
ஒருநடுவானதனமை
சததம்=சநததம் எபபோதும
சதமகன=தேவேநதிரன
சதம=நிலைமை
சத்து=மூக்காலத்துமுளளது
சநததம=எப்போதும்
சநது=சந்தனம
சபலம=இலாபம்
சமரம=சணடை. [கிஷ்டை
சமாதி= தற்போதக்கேடானபர
சமபுமாாக்கம்=சைவசமயம

சமமாரநாதன=மாயாபாசநாசன
சரதம=உணமை. [னசிவபிரான
சனா=வயோதிகம (முதிாவயது)
சலசபனனம=தாமரையிலை
சலாம=வணககம
சவிரதம=ஒளியுளளரசம
சஞாததஞாமாாககம=வைஷ்ணவசமயம
சனமாாககம = சததுமாாககம, ஞானநெறி

சா

சாகை=வேதம
சாஙகம=கரசரணுதியவயவம
சாஸதிர படனஞானம=சாஸதிரதலதப டாடமபணணிய பசுஞானம.
சாமமறை=சாமவேதம
சாாபு=இடம, உதவி. பறறு
சானறா=அறிஞா
சானறு=சாகூஷி. (பிரமாணம)

சி

சிடடன=தெயவதொணடன
சிட்டி=சிருஷடி
சித்தாநதம=ஆகமம. ஆகமாநதம
சித்து=ஞானம (முறறறிவாயிருபபது)
சிரபபொருள=முடிவானபொருள
சிவம=மோக்ஷம.
சிவோகம்=சிவனநானெனனுமொருமஹாவாககியம
சிறுகறு=துனபமிலலாத
சிறையளி=இறகுளளகணடு. [ம்
சினமயம=சிததுமயம.(ஞானமய்

சீ

சீகும்=நீங்கும
சீமூதம=ஜீமூதம் மேகம்
சீா=ஒழுஙகு
சீாததி=கீாததி
சீவனமுகதா=பரமுகதியாகிய சாயுஜ்யம பெறுமுனனிருவருளஞானமடைநதிருககினறனாதாககள.

சு

சுகருமம=நறகருமம
சுடாதல=ஒளிசெயதல
சுருதி=வேதம
சுழுததி=இரணடாமவஸதையாகிய சொபபனஙகடநதணாவுகுறைநத நிததிரையாகிய மூனறுமவஸதை

சூ

சூககம=சூடசுமம
சூா=துனபம
சூழ்=கருதுகினற

செ

செகுததிடாது செகுககும்=அழியாமலழிககும
செங்குரு=செநநிறம. (செவாநதவொளி)
செநது=சநதேகம.
செமமல=புதலவன
செமமேனி=ஜோதிஸவருபம
செயிா=துன்பம
செவ்வி=காலம
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருஙகல்
செறிவாகிரகும்=கலநதிருக்கும

சென றுவரல்=இறபபுமபிறபபும

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள)
சேதுு=பாலம
சோாய=சோவாயாக!
சோபு=சேர்நது(விீனயெசசும)

சை

சைவததுு=சைவசமயததில

சொ

சொசசம=மாசினமை
சொறற=சொனன

சோ

சோகம=அவனீநானஎனனுமெ மா
ருமஹாவாககியீம
சோபானம=ஏறுபடி
சோரி=இரகதம

ஞா

ஞாயிறு=சூரியன
ஞாலமுளா-பூவுலகததாா

ஞெ

ஞெகிழி=அககினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை
தகை=மேனமை. [றநதோா
தககாா=அறிஞா,பெருமையிற்சி
தடககை=விசாலமானகரம
தடநிதமபததாா=விசாலமானஅ
லகுலேயுடையபெணகள
தடிநதுு=அறுததுு
தணிவுடைடை=தாழ்மை
தணடுலம=அரிசி
தணணளி=கிருபை
தற்றிசை-தமதுு(அஞ்ஞானி)நிீலை.
தந்திரம்=ஆகமம்.[(சைவாகமம்)
தமா=சுறறததாா
தயா=தயை
தருக்கு=களிபபு
தவா=தவமுளளவா,முனிவா
தவளம=வெணமை
தளை=கடடு, பநதம்
தனுு=உடமபு

தா

தாடகணை=பாதததினிடம
தாணுு=ஸதாணுு நிீலைபரமான
தாபிதம=சூடு [வன (சிவன)
தாமிரம=செமபு
தாரம=பிரணவம
தாளா=நக்ஷத்திரம்
தாவு=வருததம, துனபம
தானியம=நெலமுதலியமணிகள

தி

திகை=திசை
திணி, திணணம்=உறுதி
திதி=இரக்ஷகம. (காபபு)
திமிரம=இருள
திமிா=வளாகிற
திரம, திரன் } உறுதி,பெலன [பாதலம்
திரிபுவனம=சுவாககம் மததியம்
திரிபுறறு-வேறுபாடுறறு
திருு=செலவம. [ப்பு
திலாா=ஆலே திரோபவம், மறை
திரோதம=திரோதானமலம
திறன=குணம், கூறுபாடு

தீ

தீட்டு=அழுக்கு

தீர்த்தன்=குரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகுவம். சஎ-வது
பக்சக்குறிப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=கீழ்மை

து

துகள்=குற்றம்
துஙகம=சுததம்
துஞ்சும=சாகும
துடைத்தல்=சஙகாரம்
துணிவு=திடன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துததம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல. சுத்
துயில்=நித்திரை. [தம். சிவபபு
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாசு
துலா=நிறைகோல. (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புசிக்குமோ?
துளஙகாது=பிரகாசியாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

தூ

தூ=சுத்தம்,

தெ

தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தார்=பிதிரகள்

தே

தேகி=ஜீவன்
தேசம்=இடம்
தேசிகன்=குரு
தேசு=தேஜஃ: ஒளி

தொ

தொக்கு=உடமபு
தொண்டானமாக்கள் = பழமை
யானஉயிர்கள
தொய்யல்-இன்பம,சநதோஷம
தொலலமரா=பழமையானதேவ
ரகள.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணா
தொழுமபர்=தொணடா
தொனறு=பழமை

ந

நசிப்பது=கெடுபபது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம
நடை=முறை
நணணுமேல=கிட்டுமோனல்
நநதிய=கெட்ட. [கும்)
நலறகும்-நலஞ்கரும. (நன்மைக
நலிவு=அழிவு
நலகல=கொடுத்தல
நல்குதும=கொடுப்போம்
நளி=கூட்டம்
நனவு } சகலாவஸ்தை,விழிப்பு
நனு }
நனி=மிகுதி, மிகுந்த
நனனா=நன்மை

நா

நாடுவான்=நாடும்பொருட்டு
நாண்=நாணம், வெட்கம

நாதாந்தன்=௩௬-வதுதத்துவமாகிய நாதநிலையைக்கடந்தவன் (கடவுள்)
நாததி=நாஸ்தி இன்மை
நாததிகம=நாஸதிகமதம. (தெயவமிலலையெனுமாாகம்)
நாப்பண்=நடு
நாா=அன்பு
நாளும=எபபோதும்
நிகமம=வேதம் [நி]
நிகழ்த்தல்=சொல்லல
நிசாதனம=உணமை
நிச்சலனமனறு=அசைந்து [மை
நிட்களம=நிஷ்களம் களஙகமினமை
நிநதைசால=நிநதைமிகுந்த
நிமிர்தல-மேட்டிமைகொளளல், வளர்தல்
நியதிகளும்=முறைமைகளும்
நியதிசெயது=நியாசம்பணணி. (விடடு)
நிரதிசயம்=அளவிடக்கூடாதது
நிராலமபம்-பற்றுக்கோடினமை
நிருவிகற்பம=விகற்பமின்மை
நிருவிகாரம்=விகாரமின்மை
நிலாவல=ஒளிசெய்தல்
நிவிர்த்தி=துறவு.(சன்னியாசம)
நிறீஇ=நிறுவி நிலைபெறறு
நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்
நினமலம=அழுக்கின்மை
நினமினா=நில்லுங்கள்!

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்
நீழ்து=நீக்கி
நீரம்
நீா } தண்ணீர்
நீாமை=குணம

நு

நுகர்தல்=புசித்தல்
நுவலல=சொலலல

நூ

நூறல=அழித்தல

நெ

நெஞ்சுளி=நெஞ்சினிடம்
நெறியிடாது=முறைமாறி
நெறறிககணணுளாணூல= சிவாகமம (சைவாகமம)

நே

நோ=ஒழுங்கு

நொ

நொடிக்குநா=சொல்பவா
நொநதாது=பலவீனபபடாது

நோ

நோலாமை=பொறுமை

ப

பகத்தருள=மகத்துவஅருள.(முதியருள்)
பகலோன=சூரியன. [க
பகிாமுகம=வெளிமுகம
பககம=இடம. [ா)
பசு=பாசத்தோடுளளவன் (உயி
பஞசதாளா=சருக்கரை
படா=துனபம நினைககினற
படிவம=உடமபு
படு=நனமை
படைப்பா=உடைத்தாவர்
பட்டாரகன=குரு
பணி=ஆபரணம

பணடை=பழமை
பண்ணவ=ஆசாரியனே!
பதமுததி=புவனஙக ிலருககிற
சாலோகசாமீபஸ்ரூபபதவிகள
பதம=சொல
பதி=காபபவ்ன, கடவுள. குரு
பதிநூல=சைவாகமம
பதுமம்=தாமரை
பயிறல=சொலலல்
பரசி=துதிதது [னமா)
பரதநதிர=சுதநதரமறற. (ஜீவா
பரம=அநநியம கடவுள
பரவி=சொலலி வணஙகி
பரிசு=பணபு
பரிததுளன=தாஙகினவன
பரிவு=அனபு [ள
பவமறஙகள=பாவபுணணியஙக
பவமவீடு=ஜனமம நசிககினற
பவனூல-சைவாகமம. (பவன-சி
பளளி=தூககம [வண)
பனனல=சொல்லல

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
பாசன=பாசததோடுளள ஆன்மா
பாடாணம=பாஷாணம் கல
பாதை=வாதை வருததம
பாரபபுலததுஃ=பூமியினிடததில்
பால்=இடம. பால
பாற=ஓட, நீஙக
பானு=சூரியன
பானமை=தனமை. (குணம்)

பி

பிக்கு=கலக்கடி,பிசகு
பிமரம்=இருள. [சித்துவாரம்)
பிரமததிவி=பிரமரநதிரம(உச
பிரளயா=பிரளயாகலா
பராணன=பிராணவாயு
பிரான=கடவுள
பிரேரிததல=நடத்தல்
பிறநகிட=பிரகாசிகக
பிறை=வாலசநதிரன
பினனா-பின்பு

பு

புகா=குற்றம்
புகல=புகலிடம்
புகறல=சொலலல
புதுமை=அறபுதம
[ததல
புநதிசெயதல=சிநதிததல, நினை
புமான=ஜீவன
புரணம=பூரணம்
புரிதல=செயதல
புரிவு=அனபு
புரைய=போல
புலாதல=வாடுதல்
புலையுணவு=மாமிசஆகாரம்
புல்குமோ=புணருமோ?
புலலறிவு=அறபவுணாவு
புவனம=உஉச-புவனம
புழை=துவாரம. [ள
புறகலா=உடம்புளளவர், உயிாக

பூ

பூச்சனனம்=பூலோகபபிறவி
பூதியம=பஞ்சபூதம
பூருவ சகம்=ஆரம்பபக்ஷம

பெ

பெட்டின்முறை=பொய்யிலலா ஒழுக்கம

பெத்தா=பெசத்துள்ளவா, மா யாமலத்திறகட்டுணடவா

பெற்றி=குணம, தன்மை

பே

பேறு=இலாபம

பை

பை=அழகு

பைங்கூழ்=பயிா

பைம்பாசல=பசியபாசல

பையுள=சிறுமை

பொ

பொக்கம=பொய

பொச்சாப்பு=பொல்லாங்கு

பொருவ=போல

பொருவு=உவமை, குற்றம

பொருவும=ஒக்கும

பொழிலண்டதிரைகள= பெரிய அண்ட அடுக்குகள்

பொழுது=சூரியன

பொறி=அறிவு, செல்வம

பொன்றல=குறைதல

போ

போகம=உணபன உடுப்பன தி மிர்வன அணிவன தாரம தன யா பநது மித்திரா பொன்மு தலியன.

போங்கொல்=போகுமோ

போதநூல்=ஞானசாஸ்திரம

போதற்=எக்காலமும்

போதியெனின=போவாயாகில்

போதை=முதறிவு

போநதவா=போனவா

போய=போய்

ம

மகன=டன

மகி=பூமி

மகிழ்வு=ஆநநதம

மஙகுல=இருள

மருசு=அழகு (புணா)

மடமகள=மணப்பெண (தன்னைப்

மடம=இளமை மடம [தாரா

மணோரா=மணவோா பூலோகக

மதசசழக்கு=சயயக்கட்டுகளின

மதலாய=மகனே [றியாமை

மதனய=கடைதல

மதி=ஞானம

மந்திரத்தினறுசெனனி=ஆகமா

மமமா=மயக்கம [ந்த

மரபு=முறைமை

மாககில=மரணமாலை

மருந்து=மருநது

மருததுவா=வைத்தியா

மருநது=அமிர்தம

மருவல=பொருநதல

மரை=தாமரை

மலம = அழுக்கு. ஆணவமலம, ஆனமாவைப்பற்றியபாசம

மழராமனையீனறுன = பாசுரா மனைப்பெற்ற ஜமதக்கினிமுனி

மறம=பாவம

மறல=யமன

மறையநதம } வேதாநதம
மறையீறு }

மறையோா=வேதமாாக்கத்தாா
மனவு=சஙகு
மனு=மநதிரம
மனை=மனைவி
மனோலயம=மனோநாசம
மணமல=கலியாணம
மனனல=நிலைபெறுதல்

மா

மாட்டு=இடதது
மாணவககன-மாணாக்கன,சீடன்
மாணவா=மாகூஷிமையுடையோா
மாணிழறகு=பெருஙகிருபைககு
மாண } மாகூஷிமை
மாண்பு }
மாணவரம்பு=மாகூஷிமையளவு
மாயநதரம=மரணகாலம
மாயாவிதறகு = மாயையோடுங் கூடிய ஜீவனுககு
மாாத்தாண்டன்=சூரியன
மான=போல
மாணவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம= மாத்துவசரித

மி

மிகை=குற்றம்,துன்பம்
மிசசை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி தருமசாஸதிரம்
மிழற்றல்=சொலலல்
மிளிாதல்=ஒளிசெய்தல்

மு

முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுதைய=முன்னொருக்க
முன்டை=விதவை.(மணவனிழநதாள்)
முதுககுறைவு=பேரறிவு
முததராய்=ஜீவன்முக்தராய
மும்மாசு=மும்மலம் ஆணவம், மாயை,கன்மம
மும்முதல=பதி பசு பாசம்
முரணதவைதம = அதவைதவுணமையொன்றிருகக அதறகு மாறுபாடாகவுளளது.
முரண=அமையாமை,மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளரி=அககினி
முறை=பழமை. புத்தகம்
முனை } பழமை
முனை }
முனனா=முனபு
முனனினும=நினைத்தாலும
முன்னுய=நினைபபாயாக!

மூ

மூகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம.

மெ

மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே

மேதகவத்து = மேன்மையான பொருள்.
மேயன்=தகுதியானவன். (கடவுள)
மேல்=இனி.

மை

மைம்மனம்=இருண்ட நெஞசம

23237

மோ

மொயம்பு=தோள

மோ

மோககம=மோக்ஷம்

யா

யாக்கை=உடம்பு

யாணர்=நூதனமை

லீ

லீலை=விளையாட்டு

வகிர=வழி [வ]

வகுளம=மகிழ். (மகிழம்பூ)

வகிரநிருவிகறபவசனம = நிரு விகற்பவுணமை யொனறிருக்க அதறகுமாறுபாடாகபபேச்ம பொயவாாததை.

வசை=நெருப்பு.

வடி=கள

வணம=வண்ணம.விதம

வஞ்ஞன=வஞ்ஞனை. (அழுக்குப் புடைவையைவெளுப்பவன)

வணமை=உணமை

வதது=வஸது

வமபல்=திசை

வயஙகல=ஒளிசெயதல்

வயின=இடம

வரைநதிட்ட=எழுதிய

வலத்துதும=சொல்லுவோம்

வலிகுமாறு=இழுப்பதுபோல

வலிதில=வலிய

வலிய=வன்மையான

வவ்விய=வௌவிய பிடித்த

வழிததே=வழியிலேயே

வழு=குற்றம்

வழுததல்=சொல்லுதல் [யாசம்

வளியோரு = சுவாசபந்தஅப்பி

வனப்பு=அழகு

வனைநத=அலங்கரித்த, செய்த

வனசெயல=வலிசெயல.(அதி முயறசி)

வா

வாதுளநதோயவு= வாதுளாகம ததின கடைசி

வாயுறழ்வு=வாயுஞானம

வாயமை=உணமை (சததியம)

வாரவுவநதார=நீளவிருமபினவ

வாரி=கடல [ர

வார=தணணீர

வால=சுததம

வான=பொருட்டு.(எதிர்காலவி னையெசச இடைசசொல)

வி

விகறபு=விகற்பம

விசாரம=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)

விடயம=விஷயம' உலகபபொருள, காணப்பட்டது

விடை=பதிமொழி

விதி=உணமை

விபு=பரிபூரணம

விபபிரா=பிராமணா. பிரமஞானமுள்ளவாபிராமணொனறும

வியன=அதிகம்,பெருமை

விரகு=அழிவு

விரதி=விரக்தி. துறவு

விரவல் } கலத்தல்
விராவல }

விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருத்தம்=வயோதிகம்
விரை=வித்து
விலங்கிய=நீங்கிய
விவிதம்=பலவிதம்
விழா=திருவிழா [பொருள
விழுப்பொருள=மேனமையான
விழுமிய=மேனமையாகிய
விழைவு=ஆசைபபெருககம
விளித்து=அழைத்து [றுமை
வினனம=பினனம, பழுது, வேற

வீ

வீட=சாக. [வீடு)
வீடு=மோக்ஷம (பநதவிடுதலை-
வீநத—செத்த.
வீயும—கெடும, சாகும
வீவுறு—கெடாமல

வெ

வெநது—நசிந்து(பாசங்கெட்டு)
வெயில }
வெய்யோன } சூரியன
வெயதுறல—துனபம [றி)
வெள்ளி=சுக்கிரன (அசுராசா
வெள்ளிடை—வெளி
வெறி—மயககம
வெறுங்கூறறு—வெறும்பேச்சு
வெனறி—வெறறி

வே

வேட்கை—ஆசை
வேலை—காலம
வேழம—யானை

பரிபூரணாநநதபோதநதின
கருகனமொழிகட்குரையகராதி
முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௯௪	தூறகள	தூலகள.
௨௫	௮௦	வுஞசடரம	வுமபடிவம.
௪௧	௧௭	செயயோக	செயயோக.
௫௪	௫௮	யிருப்பதெனின	யிருபபதெனிற.

உ

ஓம் குஹப்பிரம்மணே நம:.

தகராலயரகசியம்.

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுப்பிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது

இஃது

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷியவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

ஓம்குஹேசாய நம:

முகவுரை.

அகண்ட சச்சிதாநந்தசுரூபனாகிய சிவபெருமான் ஈன நிலையினைத் தோற்றுவதற்கேதுவாக விளங்குந் தகரவித்தையினை இரண்டாவதுத்து முதலாவது பிண்டத்தகரவித்தையினில் நாமரூப நடன பஞ்சகிருத்திய விலக்கணங்களையும், அவற்றையறியும் அதிகாரிகளின் பயன்களையும் விவரித்து; இரண்டாவது அண்டத்தகரவித்தையினில் சிதாகாசமாகிய சிதம்பரத்தின் அருமையினையும், பெருமையினையும், அதனிரகசியத்தினையும், அதனையடையும் வழிபாட்டினையும், அடைந்ததனாலுண்டாகும் பிரயோசனத்தினையும், அச்சிதம்பரத்தினகண் விளங்கும் நடேசப்பெருமானது சச்சிதாநந்த விலக்கணத்தினையும், அவ்விலக்கணத்தின் தபேதமாக விளங்கும் குகப்பிரமமே சுவானுபூதிப் பொருளென்றும் இதனாநிஷ்கள சகளத்தன்மைகளையும், அவற்றோடு இரண்டறக்கலக்கும் ஐக்கியநிலையினையும் வெள்ளிடை மலைபோல வெடுத்துக்காட்டும் பதியுருபமான தகராலயரகசிய மெனவொருநூல், திருவிராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனகரி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத்குமாரகுருதாசசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கக்கண்டு, அந்நூல் உலோகோபகாரமாமபடி யச்சிட்டுக்கொள்ள விரும்பியவெனது வேண்டுகோளுக்கினையந்து தந்தருள அங்ஙனமே வெளிப்படுத்தினன். ஞானசாத்திரங்களை விசாரஞ்செய்வார் யாவர்கட்கும் இந்நூல் இன்றியமையாதுப யோகமாமென்பது திண்ணம

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாதுரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியரருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிற்கண்ட விலையை அடியிற்கண்டவர்களிடஞ் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வால்யூபேயபில போஸ்டிலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

				ரூ. அ பை
க.	தகராலயரகசியம்	ஷை	க-க்கு	0—2—0
உ.	பரிபூரணானந்தபோதம் புத்தகம்		க-க்கு	0—4—0
ங.	கந்தர் ஒலியலந்தாதியுங் குசப்பிரம வருட்பத்தும்	ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளை சென்னை, சிரங்கபட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி உஅ-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கொ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குச்சிலி கந்தசாமிகோவில்தேரடிக்கடுத்த ஷையார் புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச.	சிவஞானதேசிகமதமிழ்வசனம் க-வது வியாசம் ங-படங்களுடன்புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
ரு.	ஷை-உ-ங-வது வியாசங்களடங்கியது புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
சா.	சிவஞானதீபம தமிழ்வசனம பைண்டு வித்தியாசத்தால	அணா-4-முதல 6-வரைக்கும்.	
எ.	இராமசேதுமானமியம ஷை வசனம புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
அ.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற்கண்டத்தில ககக-பாட்டுமட்டும ஷை	க-க்கு	0—2—0
கூ.	திருத்தொடையல ஙo-செய்யுள் ஷை	க-க்கு	0—0—9
கo.	சண்முகசகஸ்திரநாமம தமிழ் ஷை	க-க்கு	0—3—0
கக.	அகரமாதிஷண்முககவசம ஙo- ஷை-	க-க்கு	0—0—9
கஉ.	பரபரிபூஜனபஞ்சாமிர்தவண்ணம் ஷை	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துககருப்பபிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மனோன்மணிவிலாசம அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி,

சதாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்

வாயிலாநாயனார் பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய

அஷ்டாவதானம்

பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்க ளியற்றிய

இரட்டை யறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவமென நான்காகி யருவமுமத் தொகையாகி
யுபய மொன்று
மொளிதருநற் பரஞ்சுடரோ குகப்பெருமா னெனவுணர்ந்து
யோங்கு மத்தே
மருவுமுயர் தனித்தசரா லயரகசி யத்துண்மை
வையமுற்ற
மனப்பதைத்தா னணிநோக்கிங் குய்ந்திடுவான் கருணையினால்
மனச னென்ன
வருமொருசற் சீடனுக்கு வலத்திடல்போ லொருபனுவல்
வகுத்துச் சொற்றுன்
வயலவிகா குத்தனுறு மஞாபிரம கத்தியினை
யூயச்செய்த.

திருவிரா மேச்சுரத்தி லேற்புடையார் பாம்பணகர்
திகழவந்த
சிவஞான தீபபெருமான் குமரகுரு பரதாசச்
சுமான் றனே.

சென்னை யிராஜாங்கத்தில் துரைத்தன பாடசாலைகட்கு

மேலவிசாரணை கர்த்தராக முன்னிருந்த,

நெல்வேலி-முருகேசமுதலியாரவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்சூழ முலகிலுள மாந்தராம் பயிரிற்
கலந்துவளர் வினைக்களைகள் நீக்கிநன் னெறியி
னடைகூட நற்றகர வித்தைத்தனை யரிய
நணிகருணை யாலினிய செய்யுளாற் சொற்று
ணடனமிடு மயிலேறி விளையாடு குகனை
நாடோறு முள்ளத்தின் மறவாத மெய்யன்
றடமுலவு பாண்டிநாட் டிறபாம்ப னகர்வாழ
தண்ணளிகொள் குமரகுரு தாசநா வலனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமி
கள மருகரும, சமரசவேதசன்மார்க்கசங்கத்து வித்துவான
களுள் ஒருவரும், சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிகாரந்தனி யெழுத்தேயதிற் றேரும்பொருட் சத்தார்
சித்தின்பெனு மூன்றாமவை தகராலயத் தெளிவார்
நகவொன்றுமி லாவாரியர் சூழுந்திரு மனுவாய்ச்
சொல்லுங்கதி யெழுத்தைந்தினு ணலலின்புறு மதுவே
தகவென்றருள் குருவாம்பொரு டவமாசி தானுந்
தகுவைதிக சைவத்துள தனிஞானவி ளக்குந்
தகராலய ரகஸ்யக்குரு நூற்றுனுரைத்த தனந்த
தன்மைத்தகு குமரக்குரு தாசன்றனித் தாங்கே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இந் நூலின் திருப்பாடல்கள் பண்ணிற்பாடவுமாம்.

ஓமகுருஹேசாயநமஃ

தகராலயரகசியம்.

பாயிரம்.

முன்றேன் துதி

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரிய விருததம

பூவாாசெஞ சென்னியுடைப பஙகயருந தாபதரும
புகழ்நது போறறுந
தேவாகி யடியவருக கனுதினமு மருளகூாநது
சிறுகொன் றிலலா
மாவாழவு நலகுகுகப பெருமானுக கொருதுணையா
வளாமுன ளுஞை ,
நாவார வேவாழததி யிநதுானன் முடிவுறுவா
ணயநது கொளவாம. (௧)

அருவுருநச் சிவபிரான் துதி.

கலிவிருத்தம.

ஏம நாயக னோர்மறை நாயகன
சேம நாயகன றேவர்க ளுயக
ளூமை நாயக னுறமு கசசிவன
பூம லாச்சரன் போறறிய பழிசசுவாம், (௨)

தளளற பாலது சாதி குலங்களே
யெளளற பால நெறியாமைபர் செய்கையே
யுளளற பால துறங்கவோ ரின்புறாது
கொளளறு பாலது கொளகுகன் பாதமே. (௩)

ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாதர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருவமொரு நான்காகி யுருவமொரு நான்காகி
யறையி ரண்டு
மருவியுள வுருவருவ மொன்றாகி முதற்றிறமும
வழுத்த வொண்ணா
பெருவெளிக்கு மப்பாலா யுள்ளபொரு ளிதெனவே
பெரிதுஞ் சேயோ
னொருவனையே புகழ்ந்தவரு ளருணகிரி சேவடிப்போ
துளத்துள வைப்பாம். (௪)

நூற்பெயர்

வஞ்சிவிருத்தம்.

அகமானதை யடுநல வகாபயாம்
பகவாளொடு பரம்விரி பகர்வரிதாந
தகராலய ரகசியந் தனைநவலீ
துகமீதந்தப் பெயரொடு முலவு மரோ. (௫)

அவையடக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

தேவர் காதையைப் பாடியத் தேவரைக் கடப்ப
மேவு வேடமிட் டாரெரு ராட்டையும் விரும்பிக்

கூவி னன்கெனை மதிப்பதற் றிதனையுறு குறைவில
பாவ லோருமுள ளுவந்துகொள வாழ்பகரார். (௬)

ஆக்கியோன் ஆக்துவயம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

விறலோங்கு மவுணரிருட் படல மெல்லாம்
வீய வொரு விண்மணியா யுதித்த மாலி
னறலோங்கு வாரிவளை சேது நாப்ப
ணமரிரா மேசனுறை நகரின் மேற்பான்
மிறலோங்கு நணிவளருஞ்சோ பாம்ப னென்று
விளங்குமொரு பதிவசித்து வெற்றிவேற்கைத்
திறலோனுக் காளடிமைப் பட்ட வனருள்
சோகுமர குருதாசன் றெரித்தான் மன்றே. (௭)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சகலகலாவல்லபின் சரணம் வாழ்க.

,நூல்.

மனசனுக்கியசீடன்அறிஞனுக்கியதநவைத் து?சித்துத் தகரவித்தையைவிளக்கி யருள்கெனவேண்டல்.

எழுசீரகசழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சீரசி றந்துள விமய வோங்கலின்
  றென்பு றத்தமிழ நாட்டி லுப
நார்சி றந்துள மனச னென்பவன்
  ஞான வாழவுறு வானகலைக்
கீரசி றந்துள வறிஞ னென்னு மொரா
  கேடி தீர்ததனைக் காண்டையா
வார்சி றந்துள தகர வித்தை தனை
  யறைதி யென்றடி பரவினன். (க)

அறிஞன் வழிபடுகடவுளைவாழ்த்தி விடைகொடுக்கத்தொடங்கல்.

அன்பு மீக்கொளு மனச வன்னண
  மறைகு வேமென வறிஞனு
தன்க ளிப்புமல ஜிறையை நோக்கியென்
  சரத மாயவிர் குருபரா
வின்ப மாமழை பொழியும் வானென
  வென்னுண் மேவுகு கேச்சுரா
வுன்பொ ருட்டிர மோத நல்லரு
  ளுதவெ னப்பணிந் தோர்துமால். (உ)

தகரவித்தை இவ்விதமென்றருளல்.

ஒல வாரண நான்கி னுங்கய
  முறற சாமமு ணர்த்துமச்
சீல பூரண தகர வித்தையைச்
  செபபி லண்டபின் டஙகளிம
மூல காரண மாயி ருக்குமம்
  முறைமை தன்னிலி ரண்டுமொங
சோல மாகவி ளக்கி னனனிலைக
  குடில மாமபெயா தோன்றுமே. (௩)

பிண்டத்தகரவித்தை.

பிணட மாமுரு விறகு மத்தியம்
  பேச வுளளவு ளிதயமாம்
புண்ட ரீகம லாகவு ளேயருள
  புரிப ணாக்கிட ஞயிரு
வண்ட ருசதெரி வரிய் சூககும
  மாய கண்டவி பேர்மமொன
றுண்ட தைசசிவம் பிரம மென்றுறழ்
  வுடைய கூவலீ ரறைவரோ. (௪)

தகராலய வெளியுள் நாமவிவரம்.

பிரம மென்றவொா சிவமி ருந்தொளி
  மெருக லான்மெயைச சிவபுரம்
பிரம மாம்புர மெனறு மாசறு
  பேழம் போருக முள்ளதா

னரல லற்றொளிர் புமைட ரீகபு
ரமென வுளூழ்சான விண்ணடையைப்
பரவு மப்புர மென்று மோதுவா
பழிப்பி லாவறி வாளரே. (௫)

அவ்வம போருகத துன்ணி லாவி
டகண்ட வம்பரம் ஞானமாத
தவ்வ லின்றதி தூய்மை யாகவே
தானி ருத்தலி னலதைச்
செவ்வி தாயசி தம்ப ரம்பர
தேசு முநதக ராலய
மெவவ நாறுபொ னம்ப லஙருக
னெந்தை யாடரங கென்னலாம். (௬)

சிதம்பரமென்றதற்கும், அம்பலமென்றதற்குங் காரணம்.

சித்தெ னும்பத ஞான மென்று
திராவி டத்தினும வருநலாற
சுத்த நித்தசி தம்ப ரஞ்சிவ
சோதி ஞானவி னென்றநல்
லத்த மேகொளு மாத ரெட்டதை
யகல்வு ருநிச மானதேவ்
நித்த லுஞசுக நிர்தத னம்புரி
நிலைய மம்பல மாமரோ. (௭)

பொன்னம்பலமென்றதற்குக்காரணம்.

அநத ஞானவி னருளெ னும்பனை
யாபன் டத்தினும் விபுலமாய்

நீதை யிலபல வண்ட கோடிக
ணிறுவி நிறகவொர் துறையுதா
யெநத மானமு மறற பொன்மய
மென்ற சோதிசொ ரூபமாச்
சாத தததினு முளா தாலது
தஙக வமபல மாகுமே. (அ)

கடவுட்தக் தநனென்றநாமம் வந்ததற்குக்காரணம்.

* இத்ய மாமலாக குகையை யேருக
மெனப தாிய பாடையி
லதனு ளாபசி தம்பாத்துளி
யமல ஞானவின் மெய்யஞ
சதந முருகக நடன மேபுரி
தம்பி ரானையே குகனெனுக
கதறு மாமறை யவனே யனரெுரு
கடவு ளுமறி யோமரோ (கூ)

தகேசனுடைய இலக்கணம்.

சூலமு நாமமுங் குறிகு ணங்களுந
குறிகளொ ணுவதி ருககமாப
புலாதன் மாறுதல வருத லேகுதல
புதுமை தொன்மையி லாததாய்

---

* இஙகு விளககுகிற குகையும் அதிலிருககிறகுகேசனுகிய பிரம முமைதைத்திரியோப நிஷதநிலுள்ளபடி இதில் வந்ததென்றுணரற் பாற்று.

மலமி லாதந ●மல மாயொளி
மயம தாம்சொளி மயமதா
யிலகு மேசொன வினிய சிறசுக
மென்று முளகு கேசனே. (௧0)

த்கேசனுகியபிரமத்தை வேதம்வியோம
வடிவென்றதற்குக்காரணம்.

கலிவிருத்தம

அறமில குகேசுரன் வெளிகளுமெளி யாக
நிறைவிலாரண நிறைந்தபிர மந்தான்
குறைவில * வியோமவடி வென்றுறுதி கூறு
முறைநினையு நன்மனசமுன்னியுணர் நிங்கே. (௧௪)

சிதாகாசம் சீவனுடையஅறிவுக்கறிவென்றும்,
அந்தவிளைகூத்துஉயிர்க்கூத்தென்றும் அருளல்.

என்றுமில கவவெளியை யெல்லைகொளும் பூதத்
தொன்றெனவழிகதிட வொளுந்தருளவி ஞையநே
நின்றுணாவி னுக்குணர்வ தாயொளிர்வ தென்றே
நன்றறிதி யங்குவிளை நட்டமுயிர்க் கூத்தே (௧௨)

பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இன்னநிமித்தமெனல்.

சிட்டிதிதி நாசமறைப் போடருளல செபபுஞ்
சட்டவினை யைந்தினையுஞ் சந்தத வனுத்தன்
கட்டமல மறறுவகை காணவென் வாறு
நட்டமி லிரக்கமுண்ட நட்டமது மன்றோ. (௧௩)

* வியோமம் — ஆகாயம்.

சப்தாவரணவிவரமுதலியன.

பூவுதக மாரனுயிா புட்கரவி யோம —
மோவலின் மகத்துவ மகாமதையெனு மோரே
ழாவரண மெய்ப்புடை யலங்குறழவு மன்றந்
கூவியான் மன்டிலங் குகேசனிடு வானலை. (சச)

" பஞ்சகிருத்தியக்கூத்து இத்தன்மைத்தேனல்.

அமமனை யருந்துவ்து செம்மறனக் காம்போற
றமமனை யனுககிரக சததிகளி கூரச
செம்மலிடு மாட்டம துயிரககளைசவு செய்யு
மமமுறையி லோதுதொழி லாயதுநி லாவும. (கரு)

சிதம்பரநடனங்காண்க இன்னாரதிகாரியேனல்.

ஆவரண மானதினா யேழையு மகறறிய
பாவனமெயரு ஞானவரும் பாாவையுடை யார்கண்
கூவியசி தம்பர குகேசனடங காணுங
கேவலமு ளாாவிழி கெழீஇயழி யாவால. (கசு)

அளபயிலய னஙகளி லயர்ந்தபுணி யததாலு
விளக்கமிகு சறபதி விளக்குமொழி யொன்று
ளுளத்தெளி வுதித்தவ ருலபபுறமுன் ஞானத்
துளக்கமுள சிறசவையைச் சூழ்ந்துதரி சிபபார். (கஎ)

ஆனுடலி னல்லவ ரருந்தமிழ் திருக்குந்
தானமனை யுப்பரதன் சீருள வதிறசேர்
மானுடரி லுறறவுரு மாத்திர முளாரவ
வானவ னலங்குமணி மன்றுளவெளி காண்பார். (கஅ)

சிதம்பரநடனங்காண்பா நறும்பயன்.

அச்சிவ சபாபநிலை யாசினைய ன்ததான்
மெசசலொடு காண்டவர் மிழறறரிய வீட்டை
நிச்சயம தாயடைத னிச்சயம லாதோ
ரொச்சமென் வாவநிலை யெந்தவுயி ருக்கும். (௧௯)

சிதம்பரநடனங்காணு நறும்பயன்.

பூரணகு கேசனுறை பொற்பொதியை நோக்கா
ராரொனினு மொலனமையரு ளாளரென வேததரு
சீரண வருபமணச் சிவகதி நலனு
ராரண வருட்பிரம முத்தியையு மன்னுார். (௨0)

அண்டத்தகரவித்தை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தரிசித்திட முதத்தியெ னும்பொறியார்
சவைபெபடி யென்றுமொ ழிந்தவணங
கரிசறறுநீ யோாவது லீதுடலாங
கடநறபெயர் கொண்டத கரவித்தை
தெரிமறறென்று வண்டத கரவித்தைத்
தெளிவைபபகர் கின்றன மென்றுரியோன்
பரிவுறறுள நன்மன சன்முகமாம்
பதுமத்தினை நோக்கிந விறறுவனல். (௨௧)

பிரமம்பரி பூரண மாதலினறு *
பெரிதென்றலற யண்டம தற்குளுமே
கரவம்பர மாயசி தம்பரவான்
கனாயின்றுள வாகலின் முன்சொன்செம

புரமென்றுள பேர்களு மிஙஙனமே
புகலண்டம தறகுள வேஙலவிராட்
புருடன்றன தாகம தாமதிலப்
புருடன்பதி ஙளளித யசுமமே. (௨௨)

முனமேசொன பிண்டமு றைபபடிபே
மொழியண்டவ பேதசி தம்பரவா
னெனுமோாசவ தன்னினு மேழதிரையோ
டிசைவானவெ லாமுள பேருருவோன
றனதேரக வாரிச மவவிணெனுச்
சாறறுஙதெளி ருககர விஙதஙபத
தினையேயது வென்றெசா செப்புமிஙுங
திகழும்பொனி ரணமய கோசமெனும. (௨௩)

அங்கிஙகென லென்பதி லாதுங்ரம்
பததன்றெழு வார்தரி சிததுயுமா
றெங்கும்புகழ ஞானவி நோதவனே
யிணபஙகொள வாமம ருஙகினிலே
துங்கஙகொளு ருபம ருபமுமே
சுடருஞ்திரு மேனிய ஞெயொளியோன
றஙகுஙதிற மனனவொ ணம்பலமுட
டாளுடுமெ லாவுயி ருங்கொளவே. (௨௪)

நடேசனுகியதகன்றிற மீந்தகைமத்தேஃனல்.

இயல்பாஙடன் ராசதத் தாலயனு
பெனுரசத் துளணிமிர் தாமதத்தோ

டியர்வாசிய சத்துவ மும்வெளியே
போவர்துள சீதர ஞயகத்தே
நயமாகிய சத்துவ மும்வெளியே
நாட்பரொரு தாமத மூநகிளர்மாச்
செயலாரர ஞயொரு மூவினையுஞ்
செயதேயவை சட்கு*மே லேயுளனே. (உரு)

மேலாயுள மெய்யரு ளேவடிவாய்
மியாந்தக ராலய மன்றிடைமா
மாலாப்வினை யாணவ மாமலமாம்
வாளேநதிய வோர்குறன் மேனியன்வெந்
பாலேவல வங்கிரி யூன்றியிடப
பாதாம்புய மானதை யேதூக்கிக்

* இங்ஙனம பிரமா விஷ்ணு அரனென்ற மூவாகட்கும் மேலே யுளளவன நடேசனெனறகும, இந்நடேசனுகிய மகேசசுரன தனுக கிரகத்தாலேயே அம்மூவாகளும் ஒவ்வொருகாலத்து ஒருவனையொரு வா உற்பத்திசெய்த தண்டெனறகும் பிரமாணம் —சைவபுராணம் வாயுசஙகிதை பிரமவிட்டுணுவுறபத்தியத்தியாயம "மறைநான முக த்தோ ஞெயொமுன் கேட்டேங் கேட்க வகுத்தபடி—யறைவா மழி யா மகேச்சுரன்ற னிடநதி லமரு மூவர்களு—முறையே யுதித்தா ரா ங்கவர்கண் முன்னி யொருவர் தமையொருவர்—நெறியாற் படைக்க வேண்டுமென நிகழ்த்தற் கரிய தவம்புரிந்தார். புரியா வந்த மகேச்சு ரன்றன் னருளாங் கடைந்து புகன்றவரு—ளொரிநோ் மேனி யுருததி ரனங் கிருவர் தமையும் படைத்தனனை—மருவா மலரோ னிருவ ரையும் படைத்தா ரெருகான் மாயவனும்—பரிவா லரனை நான்முக த்தோன் றன்னை டொருகாற் படைத்தனனால்." என்றும்.

கோலாகல மாகவே தாண்டவஞ்செய்
கோனுமைபா னேருக னென்பவனே (உசு)

சிதம்பரத்தை இன்னார் இவ்வழித்தாய்த் தரிசிப்பாரெனல்

அஞ்சாயகி ருதத்திப் புகுளவா
னதிரேகவ னுரத மாயைசதா
வெஞ்சாதும றைத்துள வாதலினு
லெச்சசம்புரி தானசு சீலமுடன
றுஞ்சாவிர தாதியி ழைககுரரு
தூயதூயகு கேசனை யேயறியா
முஞ்சாதமு துககுறை வுளளவரோ
மூடாவிழி யாலறி வாரறியே. (உஎ)

சிதமாகிய வண்டநன் மன்றமதைத்
தெளிவாகவே கண்ணுற வெமபெருமா
னிதமாகிய பேரரு ளாலுடலா
மிதயாம்பர னோக்கம தாமுகுர
மதையேபெற வேண்டுமெ னாநதுணிபே
யறையுந்திரு வாரண மாகமநீ
யுந்தியாநெறி வேறல வேறலவென்
றுளியாதுமொ ழிந்தது மன்னணமே. (உஅ)

கண்ணுனதி லாதவன் வெள்ளிடையைக
காணுனது மானவி ராட்டுருவோன்
றண்ணுரித யாம்பர மன்றமதைத்
தம்வாளித யாம்பர மன்றினையே

யுன்னுடிரு வேரர்விழி தானடையா
ரோபோதுமெய் யாயறி யாரறிவாம்
வினையகன மாயவி செம்பெருமான்
வீ ராவரு ளாலதை யேயறியே. (உகூ)

அண்டபிண்டவடக்கரகசியம்.

இசரோமையி லண்டதது ளேபிண்டமு
மெண்ணார்பிண்டத துளளிறை யண்டமுமா
பெரநாளினு முண்டிவி ராசியததை
யேயறி தறகுந டேசனையென்
மனனுமிரு பாகர வானவனே
மாதேவகு கேசப ராபரனே
தன்னேரிலி யேயடி யாரநலனே
தாதாவடி யென்றுதொ ழாய்தினமே. (௩0)

பொன்னம்பலத்தைப்புகலா நாவும், ஏனையவும்இன்னவையாமெனல்.

கலிவிருத்தம்.

இச்சவை யைக்குறி யாநா லிலிழநான்
மச்சறு தண்டா மறைநான் மயிநா
னச்சுளர் நசசி லெண்டா டியநாச்
பச்சிலே வானழப் பலநா லெனவாம். (௩௧)

திருத்தனை யுள்ளிநீர்சொரி யாக்கண்
குருட்டழி கண்ணிழி கண்மகள் கொங்கைக்

கருக்கணி டுக்கண சக்கண் மஹிாகசுண்
பெருகரு *நுருக்கண் பிறழ்தழைக் கண்ணே (௩௨)

பொன்னவையையப்புக ழாவாய புழுவாய்
சனனியா காயக கருவா யெருவாய
யனனளி நீபாய மடைவாய் குடவாய
வன்னுனே நாயபேய வருவா யெனவாம் (௩௩)

தாண்டவனைககரு தாதுள சிந்தை
மாண்டலின மாடடை மந்தை யகந்தை
க ளடத வேதை தொள கந்தைசொள சந்தை
நீண்டுள நிந்தை யரந்தை யுடந்தை. (௩௪)

நடேசனைநீந்தநோன்மைமுதலியனபயனின்றெனல்.

அண்டமன் ருய வரும்பொதி யுள்ளும்
பிண்டமன் ருய பெரும்பொதி யுள்ளுங்
கண்டவா துன்பு கடிந்துய வாடுஞ்
சண்டனை நீதத தவங்களு முய்யா. (௩௫)

கரிசறு நூலபல கற்கினு மப்போற
திரிபற வேசொ றிடம்பெறி னுஙகார்
சொரியுறை போறகவி சொறறினும் வெஙேோ
யரிகுக னைப்பர வாதே லவமே. (௩௬)

பூவலஞ் செய்யினும் பூவுத கங்கொண்
டாவலொ டேபூ சிக்கினு மசபா .

* நுங்கு என்றது நுகுவென்பிடைகுறைந்துநின்றது.

மாவல மந்திர மோதினு மன்றூர்
தேவனை முன்னு தேலப லமரோ. (௩௭)

தூயத னீரிடை தோயினு மங்ஙு
ஞயடங்கு முன மளிபபினு மனபோ
டேயுமா னோன்மை யிளமுபபினு ஞானு
காயம தைக்குறு காதேல வறிதே. (௩௮)

இடடிய னந்த மிழைக்கினும் பளளி
கட்டினு மானமில கறபம துண்டோர்
திட்டம தாமெய் திருததினு மோவா
நட்டனை யுளளு ணனுதேல வறிதே. (௩௯)

மெய்யைவெ றுதது விரததி யடைநது
கையைவி ரிததொரு கட்டைய தனன
ன ரயடா கானி லிருப்பினு மன்று
டையனை நாடியு ஞதேல வமே. (௪0)

நடேசனையறிந்துய்யுமார்க்கமெப்படியென்ற
விறைவுக்குவிடை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றறிஞ ஞேநிடலு மேதமினன் மானச
னிதர்தரவு ணர்ந்துசிதவான்
மனமுழிந டம்புரிப ரம்பொருளி ருந்தநிலை
மாண்பினையு ணர்த்தியதுபோ
னன்றறிவி லங்குமரு ளாளவினி யந்நட
நடேசனைய றிந்துமதிபோற

சென்றுவரல்போயொளிரொழுங்கையரளென்னவது
செப்புமிறை செபபமுடனுலு. (சக)

பாதகமொ ரைந்தைய நனைதுகுரு லிங்கமதி
பத்தரது பததிதனினின்
றேதமுடை பேடஊணயொா மூன்றெருபிற லென்பது
மிகந்தபுற நீப்பையணவி
வாதைதரு நானென்னுமவ லாணவமு மென்னதெனு
மாயையுநா னலலவனெனும்
பேதமுள கன்மமும டஙகவுள வுடபிறவு
பேணிலருண் மனறடையலாம. (சஉ)

* உட்பிறவு தத்துவசி ரோதனம தாமங
ஞெபிஙகுநிா கண்டமனமாரு
சட்டகமில வாயுவொட தறகுரிய போதவெளி
தன்ணையும டக்குமுறைமே
ணட்டவிறை நட்டமிடு மத்தியினி னைபபையொரு
நாட்டமுடன் வைக்கிலவனின
றெட்டியெழு மானசமெ மூதயரு மவவுழி
யிருநதமன விஞ்ஞடரியுமால. (சங)

அந்தவிண டங்கவெணி னன்கருளி னிமறையி
லாமமன முன்ஊயறிவா
யிந்தவித மென்றுனறி விறகறிவு செய்தவரு
ளென்றதைய மம்பரறிவாய்

---

*இந்நூறவுவிவரத்தை,இந் நூலாசிரியாருளிய பரிபூரணானந்தபோ தமெனுநூலிற்றுறவறவிளக்கத்திற் றெள்ளிதா யறியற்பாற்று.

சிந்தைதரி றிருஞ்சலன மறறபனை யோகத்து
திளைக்குமதன் மேலதுவிடுத
தூநதுநிலை யிறகருணை யானபனை போகம
தொழிந்ததுசு காதீதமே. (சுசு)

அசசுகவ தீதநிலை யானதுசி தம்பரசி
தாகாச தெயவமதையே
* மசசறுவி யோமமத ணிறபவன மொன்றுவது
மானவொரு மையிருமையு
மிசசையுமு ணாக்கவிசை யாவணம ளாவிடுதல
வீடெனவி சைப்பர்முதியோர
நிசசயம தாகவிது சாமமொடு வாதுள
நிகழ்ததமல வததுவிதமே. (சரு)

தகராலயதாரணையே சிரேஷ்டமெனல்.

மூக்குநுதி நாபிநுதன் மூத்திகள முச்சியடி
மூலமதி ஞட்டிமனதை,
யூக்கமொடு நிறகவென வோதுமுனை ற மிகவென
வுணைப்பினுமு ணக்கிவணைற
யாக்கைநடு வாயுளபின் டததலசி தாகாச
மானதுவே முக்கியமெனுத்

---

* இப்பாட்டில் வெளியாகிற முத்தி நிச்சையத்தை இந் நூலாசிரியரருளிய குமரகுருதாசர்பாடல், திருவலங்கற்றிரட்டு, பரிபூரணானந்த போதம், சிவஞானதேசிகம் ஈ-வது வியாசம் இவைகளில் தெளிவாயுறியலாம்.

தூக்கியறி யாதொருவ னானெனவே சுட்டுகிலே
தொக்கிலதை யன்றியிலையால். (சசு)

சொற்றதல மூன்னுயன துகக்கிடன தாயரிய
சுத்ததக ராலயமதாக்
குற்றமறு சந்திரனை நட்டமலி காளிநடை
கூற்றுச தாநடையெனும்
வெற்றிநட மூன்றையுமி ழைத்தருக ளுடல்புரி
மேதையவை யாயிலகலா
னுற்றவொரு நாட்டமிட வத்தலமு ரிதமென
வுரைத்தவுரை கட்டுரையரோ. (சஎ)

புலியூர் இன்னதுதானெனல்.

பூருநடி வைகக்கொடுவ ரிசசரணன் வந்தனைசெய்
புலியூரெ னப்புகலருமு
பேருளசி தம்பரம தென்றுசில ரோடுறுதி
பேசுமது பாவனையிறை
சீருடைய வத்தலமெ னப்பறைவ தன்றறை
சிறந்தமறை சொற்றதிலைநா
மாருடன றைந்தவக மேபுலியி னூரென்
வதிர்த்தவறை சத்தியமரோ. (சஅ)

ஆரணத்தினுமாகமத்தினுஞ்சொன்னமுடிபு ஒன்றேயெனல்.

சிறபரசி தாகாச முதத்தியடை மார்க்கமொரு
திர்வையற வேபலமுறை
பறபலவி சைத்திடினு நறபரன்வி தித்தமறை
பன்னுவண*மாழையதனை

* மாழை = அஞ்ஞானம்.

யொற்கபுற வுள்ளவொர கருதையினை யாகம
முறைத்தபடி போதமதனை
யறபமுமி லாதறவ டககன்முடி வென்பதிலோ
ஞாயமிலே யையமிலையே. (௪௯)

உதயமுமொடுக்கமும் இந்தவிடமே அது
எங்குமுள்ள சிதம்பரமாமெனல்.

போதமல தாஙகார மென்றெழ நின்றவொா
புலம்புருட னின்றதலமே
யாதலின டஙகுமிட ணஙகனமி லாதுபுற
னுவதிலை யாதவிதயச
சூதுமல ரின்வெளிசி தம்பரம தாயிடை
சொலாவணநி றைநதொளிர்தலால
யுரதொருத லஞ்சொலினு மஙகுமது வாகுமஃ
தெலிதய மேநிலயமே. (௫0)

சிதம்பரத்தையடையவேண்டியவோழுங்கு
இவ்விதமென்றநுளல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

போதப் பொறிவெளி மறைபிற குகனுள
பொதியைத நிரையிடு நிரையேழு
நாதத் துடன்விடு மலகிர்த் தியாட
நணுகா வருணட மதுகாணும்
வாதப் படுபல சமயக் குழுவுரு
மறையா வெறுவெளி பொதுவேபோற்

கோதற் றுளவொரு கனகப் பொதுவெளி
குறுகிற பெருவெளி மயமேயாம். (ருக)

சுதுதப பிரமபு ரததிற குகனொரு
சொருபா கரமது வுளதாகச
சிதத்த துழிமுனி னைத்துக குருவுட
நிகழும் படியொரு நணிபாவித
தததற குரியவெ ழுதவைப் பரவியு
ளவையா வணமணி யதன்மேலே
நிததப பெருவெளி பொறசிற பரவொளி
நிகழுந தரமென வவனைமுன்னே. (ருஉ)

இந்நெறி விஷயப்பிரியர்கட் கமைவதரிதெனல்.

சலனப படுநினை வொழியிற பரவெளி
தனையுற றிடுபர நினைவான
துலைவற ழெழுமது தனையிற றெனவரு
ளுதவித திறலகொடி நணிகாணு
மலமற றுளவரு ளையுமிற றெனவகன்
மருவிப பெருவெளி தனைமேவுஞ்
சொலுமித தகைநெறி விடயத தலைவுறு
துருசர்க் கமைவது மரிதாமால. (ருந)

அநுபவயடைலுதற்கு இருக்கிற மனமேபோதுமெனல்.

மனதிற கரியது பிரமப் பொருளென
மறைறகூ றியதுர முளதேனு

நனவுற் றுறிவிழி தனையுற நறுவதி
னலனுறி தெக‌ிவுள *விழியாடி
தனையுற றறிகுவ தெனநற திருவரு,
டனையே பெறமன மதுபோலும்
பினைப் பரகினை வதையுற றருளொடு
பிரிவற றுளகிலை பெறலாமால. (கச)

உருவமனத்துக்கும், அருவமனத்துக்கும் உரித்தின்னதெனல்.

விடயக் கறைமன முருவப் பொருளுணா
விழியைக் கொடுதெரி யுருவாகுந
கடமுற றுளதிரு வுருவைக் கருதுதல
கடனக் கறைமன முளகாறு
மடைநற பரமன மருவப் பொருளுண
ரருளைக் கொடுதெரி யருவாகு
மடமற் றொளிர்பெரு வெளியைக் கருதுத
லறையப் பரமன வியலபுாமே. (கரு)

மனத்தின்றிறம் இத்தகைமைத்தெனல்.

உருவந் தெரிமன முருவந் தொழுபல
னுறவே யதுபர மனமாகுந
கருதிந் தமனசை யலதிந் தமனுல
கதிலே யுரியவ ரெவராவர்
மருளென் றெழுநசை தனினின் றிடிலது
வலியார் பனிகதுனி களையியு

* விழியாடி = கண்ணாடி.

யருளென் றெழுநசை தனினின றிடலதி
வழியா நலமுமு மையுமீயும். (௫சு)

மனமே சனனமு மனமே மரணமு
மனமே யுலகுமன் மையுமாகும்
மனமே யபலமு மனமே சபலமு
மனமே மதியொடு விதியாகும்
மனமே சமலமு மனமே நிமலமு
மனமே வளியொடு வெளியாகும
மனமே சிறுமைய மனமே பெருமைய
மனமே யிருமையு மொருமையுமே. (௫எ)

அந்தர்முகத்தில் தகராலயத்திற் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநுளல்.

இருளின நிறமற வருமந் திரகுரு
வெனுமோா நிருமல பதிதானே
யருளென் றவுருவ முளவங குகனென
வனுமா னமதற முனாோநங
கருதும் படிசொன நிலையின் புடையவுன
கழலே யனவா தமுநாடிங்
தெருளொன் றினைமுன மடையின் சொனபடி
திறமா கியநிலை பெறுவாயால. (௫அ)

பகிர்முகத்திலும் அந்தர்முகத்திலும் புரியவேண்டிய
வொழுங்கு இவ்விதமென்றநுளல்.

இனமும் பகிர்முக மதினுந் தெரியுரு
வெதையுங் குருவடி வதுவாக

மனனஞ் செயுரிய மனமொன றியபினர்
மகியின் புலமூல சடரூபக்
கனமென் பவைகளை யருவென் றுணாவுறு
கம்ணம் பணிகிறை விபுவாய
வுனரும் பெருவெளி யிதுவென் றுனியதி
லுனையுங கனையருன் மயமாவாய. (௫௯)

இந்த அதிசுலபமான முத்திமார்க்கத்தை ஜீவர்கள் பாவத்தால்
விடுத்து வேறுவழியி லலைவார்களெனல்.

ஓலலைப பசுவருள புலலற குளநெறி
யுகமீ தளவில வுளவேனு
மெலலைக் கருவிக ளுளளுக குளபர
விதுவே யதிசுல பமதாகுஞ்
சொலலற கரியவொா சொலலைப பெறுமொரு
சுகமா கியகரக் குறிகாணிங்
கலலற படிபவர் தொல்லைக் கோடுமற
மதனு லினைதவிடுத தலைவாரால. (௬0)

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தமெனு மூன்றையுங் குறித்த
வினவுக்குவிடை.

கலிநிலைத்துறை.

என்று தேசிக னியம்பலு மேசகன் மனசன்
மன்று ஞானமன் றார்த்தி யின்றென வழுதநில
சென்று நீர்படிந் தாலயந் தொழுவது சிவமென்
றன்று மாதவ ரதிர்த்தநெற் றறைகென வீறைவான். (௬௧)

ஆசி லாச்சிவ புண்ணிய வண்ணவி ஞலோர்
மாசி லாச்சிவ ஞானமுன் டாமதை மன்மே
ருசா பாலருண் மூர்த்தியுந் தீர்த்தமுந் தலமு
மீச ஞணைபி லேதர வுள்ளன வென்றும். (சுஉ)

காமி யார்த்தமாக் கருதுவர்க் கவைசுவர்க் காது
பூமி மீதனு போகமு துதவுமஞ் ஞான
பூமி நீங்குபு சிதம்பர சிவத்தினைப் புணர்ற
கேமி குந்துனு பவாக்கருட குரவனை யியும. (சுங)

அரந்த வாரியி னளககரின் யானிட ஞகை
வந்து கூடினுங் கூடும லீர்தருன் மனறுட்
குந்தி யாடின்ற மனுவெனும வடிவினைக சொன்டே
பாந்த மாயெதி ரெய்தினு மெய்துமிப பாரில. (சுச)

போக பூமிக ளாந்துறக கங்களின் போகந
தேக நேரவ ழிந்தெழு தன்மையைச் சிவனு
மேக நாயக னெடுகலந் திடுநய னிறவா
தூக லாலதற குரியமெய்ஞ் ஞானமே யறிசீழ். (சுரு)

மூர்த்தி யாதியொா மூன்றினு மாயநல் விளையாற
சாத்தி ரஞ்சொன சாயுச்ய மேதெனிற *றனையில
காத்தி ரங்களி லம்முறை யிழைத்துள கதழ்வர்
னீத்த வாரிய னினிக்கிடைப் பானெனு நிலையே. (சுசு)

அபர ஞானம தாகுமம் மூவகை யாலே
யபர மாம்பத மோக்கமென் றொருதிற மாசா

* தனை=அளவு.

னடய மாயருளாபுரிபர ஞானம தாலே
யுபயாந் தீரபர ஜோககவேமன் ெறருதிற முணமோ. (௬எ)

சரியைக் காடிறை மூர்ததியிற் றன்மறைந்தருளுந
கிரியைக் கிர்தன மதனததின் பொறியெனக் கிளம்பு
முரிய யோகததிற காககறந திடுதர முறழு
மரிய ஞானம தறகுமுன் வறசல மனவாம். (௬அ)

தாசமார்க்கமும் புததிர மாாக்கமுஞ சகமும்
பாசத தாறபினும் பிறந்திடு பதமுத்திக குரிததால
பாச நீததசன மாாககமிப் படிமிசை பிறவா
தீசனேடிணை பரமுத்தி யென்பதறகுரிததால. (௬௬)

மொழிநத மூர்ததியொ டாமொரு மூன்றிறை கலுடங
கழிநது போமத றைகதி யாமெனக் கழறின்
கழிந்த தீஙகனங காரியங காரணங் கழியா
தழிநது தோன்றெருரு மதியையற றைதயறி வாயால. (எ0)

ஞானமன்றிச் சன்மார்க்கமில்லை, அதனுல்
ஞானமே பேரிதெனல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருததம.

அக்கா ரியமோய்ந் திடவே யவனு
ரனுர்போம் பினும்வீழ் கதிவா தையறுரு
சொக்கார் பவனம் வருங்கா ரணமாந
துருசென் றனுமின் றுறுசன் மவுடற
புக்கா வணமே புரியும் புரியாப்
புகாறு னருண்ஞா னமதாப் பதனுற

பிக்கே துமிலா விபுவா மறிவே
பெரிதென் றறிவாய் பிழையென் றிறையே. (எக)

பஞ்சமாபாதகவிவரம்.

எனலும் பொறைசேர் மனசன பெருவாழ்
விறையே முனரோ சொனமா பவமைந
தெனையென் றிடலும் பெருமா னருளவா
னிகழுபொய் கொலைகா மநரு களவென
பனவென் றறிபொய பகரிற பலநாள
பணிவந துளமா தவமுந தொலையு
* மினன்மைமந் தனின்வெகு சினமுங குவவா
யெழுமிவ வுலகும் பழிகூ றுமரோ. (எஉ)

கொலையென் பதுகே ளுடலென றகடங
கொளுமா வியினங களிலே யெதையுந
தொலையும் படிசெய வதுதா னிதுசெய
சுகிர்தங களெனும் விறகோ திகளை
யுலையும் படிசெய கனலா மழலவா
யுறுதுன் பமதா முணவென் றுயிர்சொல
புலையன் புலையுண் பவருஞ் சொனவா
புகுவார் நரகம் புதரா யினுமே. (எங)

காமம் பரதா ரசயோ கமிதன்
கலுடம் பெரிதிற பெரிதீ தறவோர்

* இன்னமைந்தனெனபது. சூரியனுடைய புத்திரன். இவன் மம, [illegible]வெனனுஞ் சூரியனுக்கும், சஞ்ஞிகையெனனும் அவன மனைவிக்கும் பிறந்த யமன எனறும.

தாமுந் தமோ ரிடவுண் ணுழையுந்
தரமே யுளவிப் பகமோ லுடையா
ரிமம் புகினுந் தொடர்பீ டிளமா
விகலும பனையுந் துரும்பாய் மெலிதற
கேமந் திரமோன் றிடுமெவ லுநனை
யிறையோ னெனநாந தொழுவேன் டிமரோ. (எச)

இதுபொன் றிடின்மற றெவையுங கழியு
மிதுநிலை றிடினமற றெவையுங குழுமும்
மதுரந் தரலபோ னிரயந் தருமோ
மனுடன் புனடவெண ணெயிலூ சிபுகும்
விதியன னநுழைந் திடுமைம் புலனும்
விலகா வினைசெய தரசா யுலவும்
மதிதங் கியுளா ரிதைவென் றுயவே
மதியந தணிறசத துவவூ ணுகாவார். (எரு)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

நறுவென்னுங கள்ளருந்த னலங்குலமுந் தாமவித்து
நரகு நலகும்
பெறுவின்னல் பெறபினரும் பொறியிகந்த பேயாகிய
பிறழச செய்யு
மறுதித்தை யுளர்கலேதேர் பண்டிதரா யற்புதராய்
வயஙகி னுனு
முறுாமுத்தி மேதையுளா ரிவர்வதன மதைச்சிறுது
முற்று நோக்கார், (எகா)

களவெனுமோர் வன்சனிதான் பறறுமெனிற் சோதிடநூற
கழறு நிறகு
மளவையொரு பதினொந்திற பாதியல வனந்தமாண்
டஙகு மிஙகுஞ்
சுளகிலுழ ருனியமற றுழன்றலைபத துனிதந்து
சுகமொன் றிலலாத
தளாவுடையாா தடீக்குமக வாயுதிகக வேவிதிக்குந
தரணி மீதே (எஎ)

மாபாதகமைந்தனுள்காமம்பொய் யென்னு
மிரண்டும் அதிவலிதேன்னல்.

சொறறவைந்து பாவமுமெப பாதகததுந தலையாகுரு
சொனவோ ராநிற
றெறறுளவை காமம்பொய் பென்னுமிரண் டாமிவையே
செகமாய நிறகும்
பெறறிதனை யீண்டறிந்தி யிவைநீங்கின் மறைவிலலைப
பிழையு மிலலை
நறறவமுரு சிததிக்கு ஞானநெறி கைக்கூடு
நலன்மிக குள்ளாய. (எஅ)

குகேசவழிபாட்டைச் சீடன்விரும்பக்
குருவுவந்தருளல்.

என்றறிஞ ஞங்குரவ ஞேதிடலுந தெளிதோாத
மனச னொந்தா
யுனறகவாற றகரவிததை முதலாய சாதமெலா
மொருங்கேயோர்ந்தேன

மன்றினீடம் புரிகுகனே நான்வழிபா டதுசெய்யு
மாகாசமென்ப
தொன்றையினி யருளகெனலு மவுவறிஞ னுளனுவந்தி
துரைக்க லுற்றான். (எகூ)

ஆவிடைலிங்கமென்ப தித்தன்மைத்தெனல்

அக்குகனன் னட்டனுசெய ஞான்வெளி யலாதானே
யருளென் றோதுனு
சக்கரவட் டாகார பீடமெனு மாவிடையாத
தயங்கா நிறகுஞ்
சொககமுள சிதாகாச மேகோளா காரலிங்க
சொரூப மாகி
யெக்கணுமா நிறைந்ததனி னிறகுமிது வேசைவ
விலிங்க மாதோ. (அ0)

கலிவிருத்தம்.

இந்த லிஙகமே யெம்பெரு மான்சுடா
சொந்த லிங்கஞ சுயஞ்சோதி லிஙகமாப
பந்தம் வீட்டு பராபர லிஙகநீ
சிந்தை செய்யுஞ் சிதம்பர லிஙகமே. (அக)

ஆதி யாமு னனுதியா யுள்ளவிச்
சோதி லிங்கச் சுயம்புவே நாந்தொழுந்
தோதி னன்னர்க் குகேச னவன்பெய
ரோதி லோஞ்சுப்ர மண்யமென் றோங்குமே. (அஉ)

சுப்பிரமணியநாமார்த்த மிவ்விதமேன்றநனல்.

சுவவெ னபபகா சுத்தம தாருமோ
ரவவி யததவுத தாம்பிர மததினின
றெவவ மாமின்னு லேணிய மெண்பதீ
தொவவுந கிாசுப்ர மண்யமென் ரோதியாக் (அங)

புத்திரப்பெயர் விளக்கல்

அதது வாக்களோ * ராறையு நீததவோா
சுதத வததுவிற ரேன்றலி னுலைதப
புதநி ரபபெயா பூண்ட பிரானெனுப
பததா யாரும் பழிச்சிடு வாரரோ. (அச)

இன்ன வாமினி ருமபொருட கேயினும்
பன்னு வாாமுரு கன்சிவ பாலனென
றென்னை யாளவ னேண்வலி யின்விறன்
மின்னும் பெறறி விளக்குங குமாரபயோ (அரு)

குமாரநாமார்த்த மின்னதேன்றநுளல்

அறுசீா ககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

குவ்வெனுங் குற்சித மாயையைக்
கொன்றருள செய்யவன் மாரனென்
றுவ்வுறு மத்தம தாமவை
யொன்றுறு வற்கு மாரனென்

---

* மீந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன்னுத்துவா, புவனுத்துவா, கலாத்துவா, தத்துவசத்துவா.

றுயவுள பாவிலெ ழும்படிக்
குள்ளது சாந்த நன்னிலைப
பவமெனுங்கும ராவெனப
பன்னுவா பாசறை பாறுமே. (௮௬)

சச்சிதாநந்தபதத்திற் சிவம்சத்சுப்பிரமண்யமென்ற
மூன்றிலக்கணமுளவென்றுணர்த்தல்

பொருளுள சத்துநி ரந்தரம்
பொருவற வதனைய ணைந்தவி
ரருளுள சித்துநி ரம்பிடு
மதிகம தாபெனு மின்பமு
மொருமுக முற்றசொ லின்கண்முன்
னுளதுசி வப்பொரு * ளூர்த்தியிற
றிருவுள சத்திந † லந்தரந்
திகழுவது சுப்பிர மண்யமே (௮௭)

ஆநந்தமே பிரமமென்றசுருதிப்படி
அதுசுப்பிரமணியமெனல்.

பூரண சுகவதி யின்பமே
பூரண பிரம தென்றறை
யாரண நுவல்வண மின்சுக
மாமொரு முருகைய னென்றுணர்
காரண முதல்வன வன்றெரி
க்காரண மிலையறை காய்சொன
தாரண திரிவித மென்பது
சாரடி நமுடிப் போன்றுள. (௮௮)

* உக்தி=சொ. † அந்தரம்=கடைசி.

திரியத்துவம்பதக்கப்படாததென்றும்,ஆநந்தபிரம்மமே
சுவானுபூதிப்பொருளென்றும்அருளல்.

மூவகை யென்றுமொ ழிந்தது
மூவக லங்கன நீளமென்
றுவது றழுந்துபி றங்கிடு
மாகலி னென்றென நின்றிடு
கூவிய மைந்தன கர்ந்தைவெல
கூடலெ னுஞ்சுக நந்தலி
லேவரு மினபவ ரும்பொரு
ளீதல தொன்றிலை யெனறுணா (அ௯)

மறைந்துநிறைந்தபொருள்சிவமென்றுஞ், சுவானுபூதிப்
பொருள்முருகனென்று முணர்த்தல்

யாதொரு சீவன ரும்பர
ஞானமி லாமலி ருஞ்சக
வாதர மாயையி னினற*கொன
டொவொ னுறும மறைந்துள
தேதகை யாசிவ மென்பதி
யாதொரு சீவன றிந்தகொன்
கோதற வேதனுட கண்டதெங
கோன்முரு கேசா னென்றுணா. (௯0)

நிஷ்களமுருகனைத்தரிசியாதஞானிகளில்லை, அவனோடு
கலப்பதேமுத்தியென்றுணர்த்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சருவபூரணசி தம்ப ரத்தினருள
சூல்கு கேசனெனு முருகனைக்

*கொனை=காலம்.

கருதி யேதரிசி யாமெய்ஞ் ஞானிகளுந
காலமூன்றிறு முண் டோவிலை
யருவ முருசொலவொ ணவ தீதபர
மாய சங்கவிரி வாயவம
முருவ னேடுகலந் துய்வ தேபரம
முத்தி யென்றவொரு சித்தியே (௯௧)

அம்முத்தனைக்கூடுகின்றஐக்கியமுத்திக்கான
நாமவிவரம்.

ஆகம் வாககுமன மென்ற மூன்றுமசை
யாசசு வானுபவ வதத்துவாம
மேக வேமதக ரால யக்குகனை
யெயது முத்தியையே பரசிவ
போக வைக்கியமி லிங்க மென்றவொரு
பொருளி லைக்கியம கோசர
* மாக வைக்கியம யான ஜோதியெனும
வாளி லைக்கியம தென்பதே. (௯௨)

(இங்கருளியது ஞானமசானமாகியதகராகாசமென்னுஞ் சிதம்பர
நாயகனை தகப்பிரமத்தினுடையநிஷ்களநிலையெனல்.

பசுவைப் பந்தமது பண்ணு மாயையெனும்
பாச தத்துவம னைத்தையு
மசல ஞானவெரி யாலெ ரிக்கும்வனு,
மாம்ப ரம்பரசி தம்பரப்

*மாகம்—ஆகாசம். இங்ஙனம் அதுசிதாகாசமென்றபடி.

பசுப திபபெயரி லஙகு ஞானசுக
பானு வானகுகப பிரமததினை
சுசிசி றந்தநிலை யீன்ட திரததினிச
சொலலு துருககள நிலையையே (௩௩)

முருகனுடையசகளநிலையித்தன்மைத்தென்றநூல்.

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

சிட்டி யாதிவினை யைநது ஞுறறுமருள
சோசெம் மாமுகமொ ணாநதுடன
றட்டின் ஞானசிவ சததி மாமுகமுரு
சார வாறுமுக வுருவமாய
மட்டி லிநதாதிசை யாறி னானகுடனு
மனனு மமபரமு மதமுமாச
சுட்டு மாறுதிசை நோகக மாகநிமிா
துயய னேமுருக மெயயனே (௩௪)

றறிய பூகயிலை யரிய மேருகயி
லாய மன்னுபிர மாண்டமாம
பொறிக ளுககுபரி யாம்வி ணிறறுணிசெய
பொறபி ராலிருத கயிலைமே
னெறிசெ யுருசிவச தாசி வறகறிவி
னோமை சொறறவனும் வாமினை
மறைவி லாதவத னமதொன் ருயணவி
வநத தெயவதமு முருகனே. (௩௫)

அருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருநில மிசைநல மகிழ்வுறு மனையற
மெனுமொரு நெறிநிமிர்வான்

முருகுறு கிரியையின் மகளகுற மகள்வல
  முகமதி லமாவுறவும்
பொருபுலன் விலகிமெய் யறிவுட னடியவா
  புகுமரு ணெறிகிமிாவா
னருளுடை யறிவெனு மொருசுர மகளிட
  மமரவு மவனுளனுல. (௬௬)

திரிகுண முதலென வுளவொரு பிரகிரு
  திமுருக னிவாகவிரம்
பரிவுள திருவரு ளறிவயி லெனுமொரு
  படையவ னுடையகுணம்
பெரிய கருணைநிறை வவனெரு *பெயரறு
  பிரணவ மனுநுவலின்
கரிசறு பொறிவிரி யறிவுட னெருசிவ
  கதிவரு மெனவுமுணா. (௬எ)

௫ சீடனுக்கனுக்கிரகஞ் செய்தருளல்.

சொலியபரம்பர னருளுற முன்சொன
  துகளில வரம்படைவே
செலவவன் மந்திர மருளின மன்பொடு
  திரிபற நின்றறிவா
னல்துதி வந்தனை புரிபமை யந்தல்
  நசையற வெங்கனுமாய்

* இதன் உண்மையைப் பரிபூரணனைக்தபோததநின துாவறவி லக்கம் கூறு - வது செய்யுளிற் குகேசனுடைய நாமமனுவென்ற குறி பபாலுணர்க.

நிலவுசி தம்பர மதையடை யென்றிறை
  நிசவுமா தநதனனே: (௯௮)

சீடன்செயயுரு
சதுணஸ்தோத்தியம்.

நன்றென மைந்தனு வநதுப ரிந்தர
  நந்தன கநதகுகா
மனறமி குஙகுழ லஞசுர குஞசர
  மஙகைகம ணாநதமனு
வெனறன ரும்பர சஙகர புஙகவ
  வெஙகுநி றைநதவனு
யினறென ரநதையோ டிஙகுவ னமபுரி
  யெனறுப ணிநதனனே (௯௯)

மாபல தேவர்க டேவம னேலய
  வாழ்வுடை யாமுதலவா
நீபந ருவணி மாபட னூரத
  நீதிப ராகுமரா
பாபவி நாசந டேசகு கேசுர
  பாலவி லோசனமா
தாபமு ளேனுனே யேகதி யாயடை
  சாபுள னுஞதிபால, (௧௦௦)

கலிநிலைத்துறை.

சேலன கோவார் வேலன வாகார் சிவைசேயா
மாலன மாலா ரோதிமொய் தீயா மகணேயா
மூலப ரொசா சீலந டேசா முருகேசா
சாலவி ஞேதா வாளுடை யாதா டரவநவா, (௧0௧)

சூரச மாரா வாரக ராவார் சுகராயா
நரசு ரோசா வீரகு மாரா நடராயா

ஈரவி ராமா மாமா யாயே சிடரோருத்
தாரவி சாகா கிரவா காவர சகமீதே (கOஉ)

பீடாா நாலவே தாதி தாசோ பிதசோதீ
தாடா தாடா தாதா வேயா ளெனவாடாா
கூடா வாழவா வாடா நாடா குகதேவா
ஏடா வாடா வீடீ வோநா மெனவர்டே. (கOங)

சீடன்செய்யும்

நிர்க்குண ஸ்தோத்தியம்.

கலிவிருததம.

நாதநி லேக்குயா வுளக ணலஙகிளாமெயப
போதறிவ ளிககுண னடைகள பொருநதவிடும்
பாதமெ னககருண் முனேவா பணிநதறியென்
பேதம றுததிட வுரிய பெருஙகுகனே. (கOச)

உயிரொடு சிததுந வுடலு மொருஙகுறநின்
றயாபர நிட்டையி லொளிரு முரும்பொருளே
செயிர று சிறகக னமிசை திருநதுநடங
கயவுற நிததலு மிடுகு கவநதருளே. (கOரு)

தேனினு மின்புறு மினிமை சிறந்துளவுன்
பானினே கின்றவென பனிகள பறநதறநுன்
கோனுனுள வந்தன் னெனவுட குளிர்ந்தருள்செய்
ஞானந டமபுரி குகவெ னலம்பரமே. (கOசு)

மூடம லஞ்சிக வறிவு முதிர்ந்திடவென்
னோடுணை யன்பர்க ளோறியை யுவந்தருளுஞ்
சேடிய ரென்குக தகர சிதம்பரமாம்
வீடெனு மம்பர வெளியில் விளங்கொளியே. (கOஎ)

சீடன் சுவானுபூதியடைதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இனவாவுண் ணனிதூண்ட மனச னன்று
　யிறைஞ்சிட்டுந திருவருளாற சலன மில்லா
மனவடக்க மதுகூடிக் குகனைக் காணு
　மகிழ்வெய்தி மனசனெனும் பெயர்போ யாணாக
கனவறிரு ஞாததனது குருவைக் கண்டான
　களிகூர்ந்து தகரால யததைக் கண்ட
வெனதரிய வன்பவென்றே டிருகதி யெனறு
　விறைபவனு மாங்கணேததின பெயதி ஞனே (௧0அ)

வாழ்த்து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அருமறை யொடுக்க மாகி யாகமத திற தாகி
நிருமல சரத மாகி நிததியா நநத மாகிப
பெருவெளி மயமா யுளளுட பிறங்கிய ரகசி யததைக
கருதுநாக கருளு மநதக கடவுளெந நாளும் வாழக. (௧0௯)

தையலா சதுராததா நீசா தாபதா சுரரோ ரேருள
வைதிகசித தாநத சைவ மார்ககநன் னிலை மாது
கைசவங கடநது நினற சனகமன றடியார் வாழக
மெயபுக லிநத நூலை விரிததவர் கேடடோர் வாழக (௧௪0)

ஆக பாயிரமுட்பட திருப்பாட்டு - ௧௪௭.

தகராலயரகசிய முற்றிறறு.

—oo—

குமாரகுருகோமான் திருவடிவாழ்க.

சாலிவாகனசகாப்தம் ௧அ௧௬-ல் துர்முகிஸூ மார்கழித்திங்கள்

௩௨௨ புதவாரம். ஸ்ரீசிதம்பரம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சருவபரி பூரணப பெருமதாப பெனும்வாழவு
சாருமா பதிசிவன்றன்
சகாந்தமோ ராயிரத திருநூறு முபபதுஞ
சாலைந்து மொன்று தெய்வந
திருமருவு சங்கறப நிராகரண முந்தெளிவு
திகழபரஞ் சோதிமுனிவன
செபபியவோ ராயிரமு நானூறு முபபதுஞ்
சேர்ந்தபின் றென்மொழியெனும்
பொருடரு திராவிடந் தனிலொரு சிதம்பர
புராணமும் பேறையூருய்
புனிதநிமிர் சாந்தலிங கற்கணிகொ டங்கையைய
புதுமணஞ் செய்ததுறையூர்த
தருகைகொள சிவப்ரகா சன்சகத் திரமைந்து
சதமொடெழு பத்துநாலுஞ்
சந்தித்த கிற்பிரபு லிங்கலீலை யாட்டுமுறை
தந்தைத யறிந்துகணியே. (க)

உ

ஓம் குஹப்பிரம்மணே நம:.

கந்தர் ஓலியலந்தாதியும்,

குகப்பிரமவருட்பத்தும்

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையாகிய

குமரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது.

இவை

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின சிஷ்யவர்க்கத்து ளொருவராகிய

மண்ணிப்பாக்கம்.

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை.

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி.

1897.

உ

ஓம் தஹுப்பிரம்மனே நம:

கந்தர் ஒலியலந்தாதி.

•காப்பு.

•நேரிசை வெண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெல்லா நீத்தகணிட் டாட்கொண்—டிலகு
மொருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவுஙால வாயன்காப பாம். (க)

நூல்.

•பருதிக்கே ழாலுயுமிப் பார்த்திவத்திற கந்தப்
பருதியொன் றுமனனும் பண்புற—ஒருமுதலாய்ப்
பாசியைப பாசப பரிவை விளக்குமூரு
கேசவின் பிடடா ளனே. (க)

ஏனைநீ யறிவிக்கா தேனு னறியத்
தினையே னுந்தரங்கொல சேயோய்—தனையே
யனுரதமு முன்னத் தழுத்திநின் றுலம
மனேலயவின் பெய்தாவோ வந்து. (உ)

•வந்திக்கும் பததிமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னேர்பாதிக்—கந்தாந்தி

சொற்றொடி தத்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயர் வறை. (௩)

அறையோர்த்தி னாதரமு மாகமதத் தின்றுந
துறைநீத்த சீவபாத தோய்வை—யறையு
மலத்துகள மாயறையா வபபாயத்தை நுன்னே
யலத்துறமுன் னேன்முருகே சா. (௪)

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறத்தினைப்
போவ வலிக்குந ருணனையிகந—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுனல் வாரீலேந் தோய்ப்பவெழுந
தளமைபோ லாம்பொறிககந தா. (௫)

தாவின் முகரிமைச் சாகரப்பொன் ஞாங்கருளாய்
மாவல லகத்தேக வாளவிரும்பு—சீவ
ருறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத தான்விடுகை
யுறழு மயிட்த் துளே. (௬)

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குகுக
வள்ளா லுனையயர்த்த மாழையினேன்—றெள்ள
லிகந்தபுன் னெஞ்சுடைமை யெறகியறகை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல புகல். (௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோா
சிகலில் விதுப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோ
யுன்றகைக் கீரமியல் புள்ளதனுற் றேம்பொறுத்துன்
னன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து. (௮)

நயங்கெழு வாக்கதத்தி னம்பாவென் றோதா
தயங்காள டலைச்சதத்திச் சாமீ—முயங்குமணிக
குன்றூர் குயமின்னா கூர்மால பொலாதென்று
நன்றாயென கட்கண்டே னன். (௯)

நானியா யாருசெவவி நானேது நீயேது
நானீ யெனறகுமோர் நாவேது—தேனீ
நுகரா வளிநுகரு நுனனபய மறறா
பகர்வார் பலவேற பரா. (௧0)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்க்கும் பரிந்துநீ மேலு
ணிராதர சரத நீபபறு நிலையைக
கருணை கூராது கரககுறி யைநதா
னருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றே
வதத்தி யதநிக் கிததகைமத தெனு
சித்தவுந துய்ததன ரததிபோ னல்லார்
பாழதத நெஞ்சினேன் சூழ்ச்சி விளிநத
மூழ்தத குறுங்கதுப் பொட்டை யுறழ்நதத்
தீஙகழை நீதவுமே லோஙகிலே யுண்குப்
வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழிஐ
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வெனறுன்
பரிபுரா லஙகிர்த பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திருந்தான் றிறைஞசெனைத தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினேப் புரநதருள புரிதி
சூர்மிசை நுவட்பச் சுபச்சி
றூர்மகன மிதாப்ப வுள்சே யவனே. (௧௧)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

அவனி பரக ஞ்பினு மென்கொல்
உவணை மன்று யுயரினு மென்கொலு
ஆசு முதுரம்வித தாரஞ் சித்திர,
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்
ஒத்தொரு சதுவுஞ் சாத்திர மாறு
மூதத தந்திர மூவே ழேழு
மேனைய வெவையுங் கெழுமுவ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்
தேர்நதவென்ன சித்தி சார்நதுள னாயினென்
கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்
தாழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கெக்க முதத
வாழ்க்கைப் பேறு வாய்ப்பி னலதா
ரல்ல கண்ட மாமுதிப் புலபபுத
தொல்லை, பிறுங்கொ ளாய்நறு வரததத
தொங்கள் மொய்ம்பு துளங்கொ தாயுன
தங்கட் கருணை யனுகிலுய் குவலே. (கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிளளாய்
துணியவி ரினன்பாம் பணிமுத லைய
வெட்டித் திருக்கினற குட்டிய கைய
விமைபிசை திரிதரு வமரர் முதல்வ,
செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்திாய்

றனக்கோர் தோறறம் பினுற்ற புராண
றுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவூர்ந்தா
சிட்டிவாய் * முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று
வந்த கதழ்வும் வரூதுள மிழறறு
மாதரெட் டடைமறை தீயளி யாமுன்
னியறகை பேவ ரிசைபபவல் லாரெவ
வுயிாகளுழு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்று முழுமுத லெனநீ
னிறதா லன்றே பொன்றுக் குகவயி
தானமுற்றற தகையினைக் கறுா
தெளிதிற றேர்ந்துன் னுள்ள லந்தாள
சேர்நத வழிததே சேர்த நணிபென்
றீண்டுச சிறியேன் பூண்ட விரததி
காண்டாய் கருணைக் கடியிர்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே. (கரு)

நிலமண்டில வகவற்பா.

கமிசை சரிததிடு திமிலமஞ் சன்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மாறைக் கருணைப் போழ்வின் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற கீழெறி கிறையே
புராண விருககுப் பிராமண மதினு
மேத்திய வுருதர சூக்த மதினு

---

* இத்தை மகேசுரருடைய மகாசிருஷ்டி காலத்தென்றுசொல் லப்படும்.

மேருவை யசுரி ளொருவ ணத்தினு
மாரண பிரக தாரண்ய கத்தினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோர் சடுவினு
மெய்யா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினு
மங்கல் சூத சங்கிதை யதினு
முகரிமை யன்றென் முதநியன் றென்று
வலியுறுத் திவலத் திடன்மா மான்புச
சான்றே யதறகோர் சான்றாய் நூலைக
கதிர்த்த தார வததமு முளவா
லவ்வத ரன்றீண் டெவவத ரும்பற
றேனுன் றகவா னிணியினி தாயிவ
வெளியேற கெளிவந் தெனுட்டோய்ந தருளே. (௧௪)

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருகவே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
நானி துறந்தோப்பண் டலேயே
வானோர் குரங்கொள வேலை யகமே
தசும்பி யோனிக் கிசைநத பதியே
விசும்பியச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
யெல்மனு ரின்னுச் சனமமே னுறுவர்
சின்மயச் செருக்க துறநதே
தமியேன் முனமுற் தமனுசால வினைபுரீஇ
திமிரில் வாக நேர்ந்த தெனினு

கந்தா ஒலியலந்தாதி.

மலவினை சடமற றெனையம் தனுகற
கெவவுறழ வும்மிலே யத்தை விகலுன்
திருவருட பரிவே மருவிட வாறறுப
புரநதது மதுவே நிரந்தர மென்று
வயிர்பபற வோர்ந்தே னைய முறறினு
மயர்பபறு பயபபுழி
கிறீஇ மரீஇ நிகரறு
மறிஞ ருககனுன் பொறிககணி யாமே. (கரு)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

ஆமய மணவா வாமோத வோதம
படிநதிடற குளகு பசுக்காள கேண்மின
சிதடன் கோறறுணை யதுகொடு திரிதரல
கடுப்பக் கருவி யடுததுயு நீவிா
கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடததும்
வீர மிறறென வோரி னலஙகிளா
மெய்க்க ணிகைததுப் பொய்க்கண் புதைததரு
டிருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடு
மௌனமே தாவிய ரிசைததுண் டதாஅன
ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாத் கார
மதனல் வீடென் றதர்வணத் துச்சியு
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு மிவற்றிறக் கூர்த்தநெஞ சிலீகள
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றறறு

நாமபிர மமெனு மகம்பிரம நாவாற்
பயிலவெறு றுண்ணின் பயனென் மாட்டு
முறறுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மீனனே கட்டின் புருது
விமல வித்த குமர குருபர
வமல பதத ரமுதவா ரிதியே. (கசு)

நேரிசை யகவற்பா.

வாரிதி வளை இய மாக்கூ முகத்துஞ்
சாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற னின்ற பரமசற குரவ
முருகுற னின்ற சரவணக் குமர
நின்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு
மிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்பபு
களிகெழு பாட்ப மொழிகுழ வியறகை
கிளருளங் கெக்கம் பொழிவிழி கடுப்ப
வுளளுட் குழறி யுயிர்நிலை புணங்க
லுணர்த்தத தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுற
லெனுமெண் டிறனு நணிவந் தெழுபோழ
தீடின் முதுக்குறை விகைக்குவா னருளுன்
பெருந்தக வுகனிப் பேயேன்
பொருந்துவா னீன்மிப் போற்றுமா றென்னே. (கஎ)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்று
மின்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெளியே

கருளிய வோர்கி ரதர்மறந் தழுங்கென்
மருளுள மோகின் மெந்கமு முலப்புங
கெழுமிய சகல கேவல நீபயின்
முழுமுத லாமுனக் களியூ ணுததனை
யாக்கம யததுமுன் யோக்கிய மாக
நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத
தோன்றலி னுறநினை தோனரு நீமையு
நோன்றவவ வியான்டு நுங்கிரு வினைசசம
னுறலா னவறறை யொண்வயிற தவததினின
றிறைபிரோ ரிததிடைடும் பணியோ டிசைததுள.
வயிறதவ மலமும் விலங்கிடு நீமையுங
குயின்றவவ வினைகளின் பயன்றா லருளொனுச
சுட்டற வவவருட் கட்புதைந தப்பயன்
சுதத வருளாற றுய்த்தலி னுலாங
குரிய கன்ம மொருவு நீமையு
மரியவவ் வேலை யாம்புனா போகத
தாக்னகா னனறென் றகறாந் தன்னு
லூக்கிய மாயை யொருங்கு நீர்மையு
மக்க ளுநந் தானு பூதி
மிக்குறப் புன்மைத் தறபோ தந்துவன்
றிடுதலி னுன்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
வடுவுடை யாணவ மலமுமாய் நீர்மையு
மேரு முனுற்று முறுபே றுறுமெஞ்
சீரயி லிறைவ செய்தருள கெனுதே. (கஅ)

நேரிசை யகவற்பா.

எனாது தூரத்தைநீங் கென்னணி யாய்கத்
தனாதுள விளைஇத் தளையா னவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற காணு சிஏறுளே
னென்மையம் மின்மினிக் கிராசியத தொடுமின
லாமற னினைப்பு மாணவத திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிபனை
விளக்குவா னுன்றுகின் மினிர்சே வாரணங
கஎிபபொடு கூவக் கான்டகங கடிதர
வங்கம்பூ ரிப்ப வனுக்ரகம் புரிதியே
விகடா கருவி யெனுமுறவி ரூசி
யிரிகருநாங் கூழா யிருக்கு மெளியேன்
கரிப்பிகா துன்னுட் கலாதுயு மாக்க
வசிபத மோகக மடைகுவல
கசிவுகூர்ா தருளுதி கருணைப் பிரானே. (கக)

நீலமண்டில வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவா
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்று
மிருனே யின்ன லுருனே யேசின்
னுரவம் புன்மீ னடாவெம் மானே
யிருதலைக் காம மொருதலைக் காம
மெனுமுக ளத்தே முனைய தேறற
மகைதுரு தேனு மகைிய கைக்கினை
வெகைலை யேனும் வேட்டல் கொளலுள

வன்னணம் விடயா நந்த மகநூ
மன்னு சொருபா நந்த முறுவா
ஞெதத சுததா வதனதயி னிறபா
ரதனதயா திக்கா ராமினு மதனே
வினழநது பறறல வியனிலே மிதே
விழுபப விரததி யென்மனர் மிககோ
ரிதனத யேனு மென்னுளேன் சிவனு
திழிநதவி வேனு மொழிநததும் வறிதோ
தருசமென் பாரபா லஞ்சுவர நீதந
தானுண் டிகொலோ தன்னா தணணளி
யிருஞான் றுறுமே லெஞ்ஞான்று முயலே
னஞ்ஞான றதிாதத வனறநினற வேறறே. (உ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பஃ றேறறமெ லாமனம் வீவுறிறபின்
றேறறுஙகொ லோவிந்தச் சூதினை யோர்ந்தியன் சொறறிடுமிம்
மாறறமற றூறறு மதுகை யெலாதது மதுகையெனி
னூறற ஞுளார்கட்கன் றேகிட்டு மாரயி லான்டீகையே (உக)

ஆண்டவன் டெனுதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னை
வேண்டிறு மாறு புவியாதி நாத மிதமுணர்நது
தாண்டிய சாருள வாணவத தோடுதற போததனதயு
மாண்டிட வாறறுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிகால் வாக்கிறந் தாறபோத மீன்னுமிலே
ஐகவுரக் காணும்பின் கண்டது மாழ்கிற் கனத்தவருட்

மெய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழுங் கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே (உரு)

கருதந்த நன்றருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரோ
யுரைதந்த போதமெண் ணந்தர மேறு மூலமொழிந்த
பரையென்ற யோகமதென் றுணர் வேறும்படிவுடையார்[ளே.
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்பபகை ஞானவெனக கொண்டரு

கொண்ட பரையோ கினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற
கண்ட சுகம்பரை போக மதனைக் கடந்தகளன்
வண்டில சுகாதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகம்
தண்ட னிடுங்கும ரேசவெற கோமகுரன் றந்தருளே. (உகு)

தந்தஞ் சக்கன் கடக்களிற றின்கரந் தந்திரஞ்சா
லிந்திவி லோசனம் போன்றுயிா முததரு மென்மறைநத
வந்திமே ஞெக்காக் கருமபிளளை போறபர மானந்தரு
நந்தநீர்ந் துறற கிலேகின் றயாவளளி நாயகமே. (உசா)

நாயக நீயென்றுந் தானென்று நீத்த நடுநிலையா
ஞேயதநிற றேயத் துடனமூந தான்றவர் நிறகுநிலை
வாயவே ரிக்கணா மாதிர மேறியை மானுமத்தைத்
தாயைய ஞ நனே யனறியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (உஎ)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
யன்மைமிசே யின்றநுண் டானந்த மாகிற்கு மாற்றலைநல்
லுண்மையென் ரேத்தந்த மோதின மெய்தற் குருறறகத்தான்
னௌண்மைமின் றுன்னினோய்ப்போதஞ் சிறைததலெய்திலமோ.

எய்யாமை கோறி யிருமிரு மாப்பினை யெய்துதிறகுன்
பொய்யா வருட்டிறம பெறறது மன்றிடு புகன்றவப்போன்
மெய்யாக முறறும பெருதது மன்றி வெதுமழிபணுளேன்
றுயயேறற மெய்தறி கருண்முரு கோனெனுந் தூயவனே .()

தூயவெநு கோனன லாசலப் போவள ரேதநிரதது
நாயக வெறகுக் குமார குருதாச நாமமொன்றிங
கேயில கும்வணம் பாலிதத தண்ணளி யெம்பெருமா
ேனயுனை யேசர ணென்றடைந தேனரு ளெஃகரசே. (௩௦)

நதா ஒலியலந்தாதி முற்றிறறு.

குமரகுருகோமான் திருவடி வாழ்க

கலியுகம சகசஅ-ல் ஐபபசிமதிக கநதசஷடி.

உ

ஓம்தஹப்பிரம்மணேநம:

குகப்பிரமவருட்பத்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளங்கனி,

இருநூற்றெட்டகர வண்ணசசந்தம்.

சொலாதுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சுபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானருணாதாரகு மாரவதி
சுகேசுரி கணனமுருகா
வலாரிம களாவல குலாவெயி னசாதலி
மனோரத மணாளகுழகா
வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி
மதூகமொய் கரோடிமுடியா
கலாபிவி மையேறிவி ளையாடெழி லுலாசஜ
கநாதக ருணாலயமனா
கஜானன சகோதர வுபேதசு குணாகர
கணாளிணை கமோடுயர்வினா
லொருமருளாள்வ யிலாளவ ழியாதக
யிலாயகு கனேயருளொணா
வெநாளும டிமீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
யிலாதெனை யணாவியருளே. (க)

பணமுக வராவணி பொனரித ழியாரணி
பலாகவி றைய்ாமைநிணமீன்
பருவிழி களேபரம் விடாணமு டியாலிகை
பலாசுறு துரோணமலர்பூக்
கணாமணிநீறணி யுமாபதி முனோநல
கணள்கண வமரைவரிதாங்
கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ ணவோதிய
கலாவல சதாரியசதா
வணமலே யுணமுலே தணதும தலாயெனு
ளரைத முலாவுமமலா
வபேதநி லேசேரநி வுளாரொவ் ருமாவலொ
டணவரு ளணவருளெணத்
தணரலர் தமாலமி டிதூவடி யுளாயொரு
சமானர கிதாவமின்மண
சடாநந குகாவெனே விடாதவ ஞர்துரி
தமோட்டவு ளளாவியருேோ. (உ)

சராசர மெல்லாம்வினே பிராணுன துதேசவிா
தனேரயி லெணலுளதெணத்
தகாதம றைசூறவி னிநீயக றராதல
மதேகுதி யெணவறையுமா
திராதய னமாதியொா ருமூவகை யுநேமியி
லிலாதொழி யுவேவியவநா
னிருவ்ன தணநிய ருளேணிலுய் சராசரா
மெலாமம ரவானேி புரிமாப்

பராபர கராசன முவாவுரி தராவணி
பராசன புராரிகும்ரா
பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராரிமருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
நிருபவெ னையாளகுருபரா
நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே. (௩)

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாசுரன
சடாரிபொ டியாக்வரிமாச
சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீகமெய
கபாலம கடாகமிறவே
கதாயுதம் விலாழிச ரபேதியெ றிவேறுழ
குடாவசி குடாரமதர்போ
லெடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபே
யீராகமொ டொடலு டடிய ணவாசுர
விராயனு யிரோகவனேவேல்
கடாவிய நிதேன சடாநந விடாவினை
களோடுழ் டியார்பரவுமாக்
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதசக
கணுவெனை யளாவியருளே. (௪)

விமானவ ராமய மிலாவடி கடானவர்
விணோர்பகை ஞராதிமற்றையோர்
விரோதமி விராசர றவாணிபர் கடாசியர்
விவேகம துளாரொவருமே
யமாவரு ளமாவரு ளெனுநவ னுநாவுட
னுரைதம் வழாதுதொழும்
வமானவி மயாசல குமாரிகு மாரசிவ
னருதிவ டிவானமுருகா
குமாரகு ருதாசனே பொருளும கலாதசு
குணாலய விலாசவெளியே
குருபச விகாரம லமேதும ணவாதவெ
குசோபித வதீதவொளியே
சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
சதாசிவ மதானதனியே
தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுறு திசேர்பரி
சதாயெழு ளளாவியருளே. (௫)

கணம்பல நெருங்கிமு ழவர்திரி கைபம்பைப
டகந்துடி பெரும்பறைமுழாக்
கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்கடு
களன்புடை நடம்புரிபிரான்
வணங்கிட கிரந்தா வுரன்சொலி யபுங்கவ
வரன்றெழில் கவுர்ந்தவிறலோய்
மறம்பல வயர்ந்திடி னுமன்பளை யுவந்துள.
மலங்கெட விளங்குபெரியோய்.

பணம்பண மெனுங்கொடி யுவன்பிணி யடைந்தனர்
படுந்தொழி லினுந்தொடர்வழிஞ்
பதம்பத மெனும்பெரு மிதந்தினை மடைந்தருள்
பதிந்தெனை யறிந்தவிர்வனோ
வணங்குடை மடந்தம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனை
யடைந்தனை யடைந்திடுவனோ
வணங்குழை யுணங்கியு முனெஞ்சுள னறிந்தில
னெனைநதெனு ணிரம்பியருளே. (௬)

பருப்பொடு புழுக்கறு வைபசசடி பொரிக்கறி
பழக்குலை யுழுந்துவடைபால
பரப்படை முறுகக்தி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
படைதந்தெனு வருக்குமெளிதாய்
விருப்புறு வரத்தைய ருளறபுத வருட்குக
விளர்த்தக மலததவிசிலார்
விதிப்பிரி யைபொறறிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
விழுப்பவ லவாக்குறுகணே
பெருததிட வமைதந்தெதி ரியறறா சிறைந்ததுள
பிறக்கன தணிக்குழுவிலே
பிறப்பில லருக்குலம் விடுததிரு கரபபிடி
பிடித்தறை கொடுத்துதிரவார்ச்
செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ ணமறபமொய்
சிவைகருல முவப்பொடுனுவான்
றிடக்குடர் வெடுக்கென விழுதகிட் வதைத்தவர்
திறததலை வவெற்குமருளே. (௭)

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
  பொலாதென் வழுத்தியலவோ
புராடம நிழைப்பது ளவாகலின் மறத்ததர்
  புகாமலை மையுத்தமமெனச்
சதாவதி னடப்பவ லொலாரும் ருளுறறனர்
  தகாதசெ யலுறறதமியேன்
றனுரரு ளோஙச்சிய தெனுதுசெ யலறமொருளிர்
  சமாதியி னிறுத்துமருளார்
பிதாவுடை யருட்டிற மதாமென மதிக்கவோா
  பிரீதியை யெனக்குதவினேய்
பிராமண ரொமக்கருள் செயாமென வழுததிடு
  பிரானென விருக்குமுதல்வா
வுதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
  துறுதருள் புரக்குமுருகா
வுரோகமில் வெறுக்கையி னேயேயரு ளிகிததது
  முனேறிடலன யிருக்கவுநனே. (அ)

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
  வழாதனைச வமிஞ்சியெழவே
மகாமரு ளடைந்தச மனுள்வலி குலைந்திட
  மனேலைய முலந்தவடியார்
பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
  பொருடுபுவியெங்குமிகவே
பொறுமைமுர லைவஞ்சனை யெலாமிரி யவர்தவோர்
  புநிதம விசஸ்பையமுனியே

வியாதமில சுயம்பர மதோஜசு பொலிந்தொளிர
　விமோமமெ னகின்றபொருளே
விலாசச வைமெயன் றசி வ * ஞானவெளிமன்றுளி
　விநோதந டனம்புரிகுகா
வியாதமி ளிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்
　வியானவெ றிகொண்டெனகமே
செழீஇவ ழியின்பிர தமேதுக ரவன்பரு
　கிடாவரு ளிலநகவருளே.　　　(௯)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
　சிவனெறி நிலாதசிதடன்
செலலவர வெணாதவன் கொலைவினை விடாதவன்
　றினுமுடை மருதபுலைஞன்
குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறாதவன்
　குணநல னிலாதவறிஞன்
குகநம வெனாதவன் றுறவற முறாதவன்
　குடிவெறி யறாதமுருடன்
முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்
　முசுமன னையாதவிரதன்
முடிவுடை மகர்பதம் பெறுவதி லையாகலின்
　மொழிகறை நணுமலருடன்

* இக்ஞானவெளியினுண்மையை, இந்நூலாசிரியரருளியதகராலயரகசியத்தில் விசதமாயறிக.

தருளுமருணைசலர் தனிப்பணிமைமொன்
றழகெடு நிலாவநின்தன்
படிமலரியெபுளம் பணின்வணைய வணங்
கணையவெ னுளாடியருளே! (௧0)

குகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிறறு.

சகலகலா வல்லபன் சரணம் வாழ்க.

கலியுகம் ௪௯௯௮-ல் கார்த்திகைமதிக் கார்த்திகை.

